

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu
Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V

Bydgoszcz, piątek 7 listopada 1952 r.

Nr 268 (1334)

„Formy państw burżuazyjnych są nadzwyczaj różnorodne, lecz istota ich jest ta sama. Wszystkie te państwa, tak czy owak są jednak w ostatecznym wyniku bezwarunkowo DYKTATURA burżuazji. Przejście od kapitalizmu do komunizmu musi naturalnie dać ogromną obfitość i różnorodność form politycznych, lecz istota rzeczy będzie przy tym nieodzownie ta sama: DYKTATURA PROLETARIATU“.

W. LENIN

„Historia narodów zna niemało rewolucji. Różnią się one od Rewolucji Październikowej tym, że wszystkie były rewolucjami jednostronnymi. Jedną formę wyzysku mas pracujących zastępowała inna forma wyzysku, ale sam wyzysk pozostawał. Jedni wyzyskiwacze i ciemiężcy ustępowali miejsca innym wyzyskiwaczom i ciemiężcom, ale sami wyzyskiwacze i ciemiężcy pozostawali. Jedynie Rewolucja Październikowa postawiła sobie za cel — znieść wszelki wyzysk i zlikwidować wszystkich, wszelkiego rodzaju wyzyskiwaczy i ciemiężców“.

J. STALIN

Gwiazda Wielkiego Października

Cała postępująca ludzkość obchodzi dziś wielkie święto — święto pierwszej zwycięskiej rewolucji proletariackiej. Obchodzą ten dzień zarówno ci, którzy wyzwolili się z jarzma kapitalistycznego, jak i uciskani i głodni, którzy jeszcze z wyzyskiem walczą.

35 lat trwa i rozwija się dzieło rozpoczęte 7 listopada 1917 roku, wpływając decydująco na bieg historii. W ciągu tych 35 lat Partia Lenina — Stalina znacząco przyczyniła się do rozwoju. Wskazuje całej ludzkości, wszystkim ciemiężonym i wyzyskiwanym drogę walki przeciwko wyzyskiwaczom. Wskazuje narodom wyzwolonym z jarzma kapitalistycznego ucisku — drogę walki o stworzenie nowego życia.

Wielki Październik dokonał największego zwrotu w dziejach ludzkości — od starego kapitalistycznego świata ucisku i wyzysku do nowego socjalistycznego świata, w którym zniesiono wyzysk człowieka przez człowieka. „...zwycięstwo Rewolucji Październikowej — mówił Towarzysz Stalin — oznacza zasadniczy przełom w historii ludzkości, zasadniczy przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, zasadniczy przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, zasadniczy przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata“.

Gdy dziś narody radzieckie zwyciężają nad hitlerowskim imperializmem budują podstawy komunizmu — najwyższego ustroju społecznego, w którym każdemu będzie dane według jego potrzeb, gdy w krajach Europy Południowej i Wschodniej, kraje demokracji ludowej budują podstawy socjalizmu, gdy w wielkich Chinach zwyciężyła rewolucja, gdy Niemiecka Republika Demokratyczna weszła również na drogę socjalizmu — słowa Towarzysza Stalina o zasadniczym przełomie w dziejach ludzkości, wypowiedziane przed 25 laty, znalazły pełne potwierdzenie w nieodpartyach, nieodwracalnych faktach.

Rewolucja Październikowa oznacza triumf marksizmu-leninizmu, triumf rewolucyjnej teorii i rewolucyjnej praktyki wskazujących ludzkości drogę do wyzwolenia. Rozpoczęła ona epokę rewolucji proletariackich na całym świecie, stała się natchnieniem narodów kolonialnych i zależnych w ich walkach narodowo-wyzwoleńczych, zachowała podstawami systemu kapitalistycznego.

Rewolucja Październikowa stworzyła ustrój, który w praktyce 35 lat dowiódł, że masy ludowe pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii mogą nie tylko zrzucić jarzmo przemocy i wyzysku, nie tylko zdobyć władzę, ale ją ugruntować. Rewolucja Październikowa stworzyła ustrój, który dowiódł w praktyce, że władza ludowa jest — nie tylko najsiłniejszą władzą, ale zarazem najbardziej demokratyczną.

35 lat wspaniałego rozwoju Związku Radzieckiego dowiodło nieporównywalnej wprost wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym. Pod wodzą Lenina i Stalina narody radzieckie zbudowały socjalizm, zbudowały nowoczesne, potężne mocarstwo przemysłowo-rolnicze, zbudowały kraj najwyższej techniki, nauki, kultury, ostoję pokoju i postępu, stworzyły wzór braterskiego współżycia narodów. Sukcesy Związku Radzieckiego stały się sukcesami całej postępującej ludzkości, która już dziś wie, że w potężnych zmaganiach socjalizmu i kapitalizmu wyrok dziejów zapadł na korzyść socjalizmu.

„Związek Radziecki, jego Partia, jej Wódz Towarzysz Stalin — powiedział na XIX Zjeździe KPZR Towarzysz Bierut — to potężna i niepokonana siła idea-

wa oddziałująca na cały świat, po budząca świadomość setek milionów ludzi, porywająca narody uciskane do walki o wolność i pokój, rodząca wspaniałą energię twórczą w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu. Dzieje ludzkie nie znały dotąd równie wielkiej, równie dynamicznej i twórczej potęgi ideowego oddziaływania na społeczeństwo ludzkie w skali światowej. Jest to siła przeobrażająca setki milionów ludzi, zmieniająca nawet dawniej zacofane narody w produkuje narody socjalistyczne“.

Ta potężna siła przeobrażająca narody stanowi śmiertelne niebezpieczeństwo dla tych, którzy chcieliby utrwalić wyzysk na świecie, którzy chcieliby utrzymać narody w ciemności i za-

cofanu. Toteż amerykańscy wdzireje boją się pokojowej rywalizacji między dwoma ustrojami, bo wiedzą, że kapitalizm nieuchronnie idzie ku schyłkowi, a socjalizm idzie zwycięsko, niepowstrzymanie naprzód.

Bo podstawowym prawem współczesnego kapitalizmu, jak uczy Towarzysz Stalin, jest zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznego w drodze wyzysku, ruiny i zubożenia większości ludności danego kraju, w drodze wojen, ujarzmiania i systematycznego ograbiania innych narodów, a podstawowym prawem socjalizmu jest zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Amerkańscy imperialiści chcieliby wywołać nową wojnę. I krzają się po świecie, szukają współników wśród sobie podobnych, zbroją się, prowokują, rozbudowują bazy, przygotowują agresję. Nie pamiętają swoich klęsk. Nie dali rady, gdy byli potężni, a młode państwo socjalistyczne było jeszcze słabe, nie dali rady interwencji 14 państw. Nie dali rady, gdy utuczony dolarami imperializmu hitlerowski rzucił się na Związek Radziecki. Chcieliby dać radę dziś, gdy ZSRR jest potężny, jak nigdy przed tym, gdy od Łaby do Pacyfiku rozciąga się potężny obóz pokoju i socjalizmu. Gdyby poważyli się rozpaść nową wojnę, przybliżyliby tylko dzień swej ostatecznej katastrofy. Tę pewność mają wszystkie narody walczące o pokój i postęp. Ma ją wśród nich i naród polski.

Naród polski szczególnie uroczyście obchodzi 35 rocznicę Rewolucji. Dwa razy w ciągu ćwierćwiecza naród polski odzyskał niepodległość dzięki siłom wyrosłym z Rewolucji Październikowej. Osiem lat minęło od dni, w których pierwsze pola ziemi polskiej zostały wyzwolone przez Armię Radziecką. Obecność armii Wielkiego Października na naszych ziemiach obowiązywała wroga klasowego, kapitalistów i obszarników i umożliwiła ludowi pracującemu ujęcie władzy w swe ręce.

Ten fakt historyczny zdecydował o naszych losach. Ten fakt historyczny zdecydował, że w ciągu tych kilku zaledwie lat zdołaliśmy nie tylko zaleczyć rany wojenne, ale korzystając z braterskiej pomocy i przykładu pierwszego kraju socjalizmu, rozbudowaliśmy nasz przemysł, przędąc jedne, a doganiając inne przodujące kraje Europy Zachodniej. W ciągu kilku lat zmienił się krajobraz naszej ojczyzny. Powstały nowe miasta i osiedla, wyrosły mury niezliczonych nowych fabryk, zbudowaliśmy tysiące nowych szkół i dziesiątki wyższych uczelni, szpitali, muzeów, domów kultury, teatrów i kin. Na polach spółdzielczych, w PGR-ach i na polach pracującego chłopstwa coraz więcej traktorów zastępuje pracę rąk ludzkich. Oświata i kultura wylamuje deski, którymi była zabita wieś. Książka nie tylko zablądza pod strzechy, jak marzył Mickiewicz, ale zadowolona się w chatach, stała się codziennym, nieodzownym nauczycielem milionów Polaków.

Naród polski określił swój los. Określił go skupiając się coraz mocniej wokół władzy ludowej, wokół wiernego ucznia Lenina i Stalina — Towarzysza Bieruta, w szeregach Frontu Narodowego, utrwalając swe zdobycze w Konstytucji 22 Lipca, wybierając jednomyślnie 26 października Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, umacniając niepodległość i siłę zjednoczonej ojczyzny, walcząc na budowach Sześciolatki o rozkwit kraju, o wzrost dobrobytu i coraz lepszą przyszłość ludzi pracy. Naród polski określił swój los, wybierając drogę wskazaną przez Partię i kraj Lenina-Stalina.

Świadomość obranej drogi, wdzięczność dla nauczycieli ludzkości wyraził naród polski zobowiązaniami i wartościami zaciągniętymi na cześć XIX Zjazdu KPZR i na cześć Rewolucji Październikowej. Tym doniosłym czynem przybliżył dzień zbudowania socjalizmu w naszym kraju i oddaje hołd narodowi radzieckiemu, jego Partii i Chorażemu ludzkości — Józefowi Stalinowi.

Od 35 lat wspaniałym blaskiem świeci ludzkości gwiazda Wielkiego Października. Oświeca drogę narodom, które budują socjalizm i tym, które jeszcze walczą o wyzwolenie z jarzma kapitalizmu.

Coraz wspanialszy jest blask gwiazdy Wielkiego Października, która prowadzi ludzkość do ustroju pokoju, sprawiedliwości społecznej — do socjalizmu.

Depesze z okazji 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

Do

Towarzysza N. M. SZWERNIKA
Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
MOSKWA — KREML

W 35 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej przyajam Wam, Towarzyszu Przewodniczącym, najgorętsze pozdrowienia i życzenia od narodu polskiego i ode mnie osobiście, dla narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i dla Was osobiście.

Obrazy XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego potwierdziły raz jeszcze całemu światu, jak wielka i niezwykła jest potęga ideaowa, polityczna i gospodarcza narodów radzieckich, które pod kierownictwem Wielkiego Stalina budują komunizm i prowadzą walce w obronie pokoju, w obronie przyjaźni między narodami, w obronie prawa każdego narodu do niepodległości i swobodnego rozwoju.

Naród polski, zawiązujący swą wolność Związkowi Radzieckiemu, stale umacniać będzie więzy serdecznej przyjaźni łączące go z bratnim narodem radzieckim. W Polsce Ludowej powszechna jest świadomość, że przyjaźń i współpraca między naszymi narodami jest rekonią bezpieczeństwa i rozkwitu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Naród polski nie będzie szczędził sił, aby wnieść jak największy wkład do sprawy dalszego wzmocnienia światowego obozu pokoju i socjalizmu.

(—) BOLESŁAW BIERUT

Do

Towarzysza JÓZEFA STALINA
Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
MOSKWA — KREML

W dniu 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej proszę Was, Towarzyszu Przewodniczącym, w imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym, o przyjęcie najgorętszych pozdrowień dla Rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i dla Was osobiście.

Z historycznych zwycięstw narodów Związku Radzieckiego, budujących wspaniałą gmach komunizmu, naród polski czerpie swój zapal i natchnienie do walki o pokój i socjalizm. Braterska przyjaźń oraz wszechstronna i nieustanna pomoc Związku Radzieckiego leży u podstaw osiągnięć Polski Ludowej, leży u podstaw jej siły i bezpieczeństwa.

Pozwólcie z okazji dzisiejszej wielkiej rocznicy złożyć Wam z głębi serca płynące życzenia zdrowia i długich lat pracy dla dobra ludzkości, jak również życzenia dalszych wspaniałych zwycięstw narodów radzieckich w budownictwie komunizmu i w walce o pokój na całym świecie.

(—) JÓZEF CYRANKIEWICZ

7. XI. - Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej - 7. XII.

Uroczyste akademie w 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

WARSZAWA (PAP). — 6 bm. w przeddzień XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — odbyła się w Hali Sportowej w Warszawie uroczysta akademia, zorganizowana przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Na akademii przybył Przewodniczący KC PZPR Prezydent Bolesław Bierut.

W akademii wzięli udział członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele, członkowie KC PZPR, generalicja z Marszałkiem Polski Konstantym Rokossowskim na czele, przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych, aktywni partyjni oraz liczni przedstawiciele społeczeństwa stolicy.

Obecni byli przedstawiciele dyplomacji państw zaprzyjaźnionych.

Nad prezydium w powodzi flag czerwonych i biało-czerwonych w otoku listy dekoracyjne widnieją cyfry „XXXV”, a obok — popiersia genialnych Wodźów zwycięskiej rewolucji — Lenina i Stalina.

Przy dźwiękach hymnów Polski i ZSRR — wśród gorących owacji zajmują miejsca w prezydium akademii członkowie Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z Przewodniczącym KC PZPR Prezydentem Bolesławem Bierutem na czele, zastąpieni działacze ruchu rewolucyjnego, członkowie władz naczelnych stronnictw politycznych i organizacji społecznych, przedstawiciele KW PZPR i St. R. N., przedstawiciele świata nauki i kultury oraz czołowi przodownicy pracy.

Wśród członków Biura Politycznego zajmują miejsce w prezydium charge d'affaires Związku Radzieckiego D. L. Zaikin.

Przewodnictwo akademii obejmuje sekretarz KC PZPR premier J. Cyrankiewicz, który zagajając uroczystość oświadcza:

„W 35 rocznicę zwycięskiego Października naród polski łączy się z całą postępującą ludzkością w boju dla twórców Wielkiego Października, w serdecznej przyjaźni dla narodów radzieckich, które wysoko i zwycięsko niosą sztandar wielkich idei, w miłości do Wodza, który jest natchnieniem walki o wolność, postęp i pokój na całym świecie, do Józefa Stalina.

Naród polski zawsze ma w pamięci, że to rewolucja rosyjska przekształciła traktaty rozbiorowe i proklamowała prawo narodu polskiego do niepodległego bytu i że zrodzona z tej rewolucji potęga socjalistycznego państwa prawo to wcieliła w życie niosąc ludowi polskiemu wyzwolenie i Polsce wolność po drugiej wojnie światowej.

Naród polski zawsze ma w pamięci, że braterska pomoc i serdeczna przyjaźń pomogła narodowi polskiemu zdźwignąć się z ruin wojennych, wspierać go w trudzie pierwszych lat odbudowy powojennej tak jak wspiera go w obecnych latach wspaniałego budownictwa socjalistycznego.

Naród polski dumny jest ze swych osiągnięć. Naród polski zdaje sobie sprawę, że są to osiągnięcia możliwe dlatego, że towarzyszy mu na tej drodze przyjaźń, przykład i pomoc Związku Radzieckiego.

Naród polski zdaje sobie sprawę, że rejonem naszego bezpieczeństwa, naszych granic, naszych praw suwerenności i niepodległości obok naszej własnej siły, która stanowi coraz większy wkład do siły obozu pokoju, jest potęga Związku Radzieckiego, jego pokojowa polityka i sukcesy tej polityki,

trzymającej na wodzy rozkielznane apetyty imperialistycznych podżegaczy wojennych i podpalaczy pokoju światowego.

Wbrew i na przekór wszystkim złym mocom międzynarodowej reakcji naród polski skupia się dziś zwracając wokół swej klasy robotniczej, kroczącej ku nowej, pięknej, szczęśliwej przyszłości pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i swego wielkiego przywódcy i Nauczyciela Towarzysza Bolesława Bieruta.

Ze wzruszeniem i wdzięcznością zwraca się w tym uroczystym dniu do narodu polski ku braciom — narodom Związku Radzieckiego, czci pamięć bohaterów polskiego i rosyjskiego ruchu rewolucyjnego, którzy ramie przy ramieniu walczyli przeciw wspólnemu wrogowi, składa hold nieśmiertelnemu bohaterstwu i poświęceniu żołnierzy radzieckich, których krwią, tak jak i krwią żołnierza polskiego okupiona została nasza wolność.

Naród polski łączy się dziś myślą i uczuciem z narodami radzieckimi w wspólnym walce o pokój, postęp i szczęście własnych krajów i całej ludzkości. Coraz wyżej wznosi się będzie nad światem sztandar suwerenności narodowej, sztandar swobód demokratycznych i praw człowieka, sztandar wyzwolenia narodów, niesiony przez partię demokratyczną i komunistyczną.

Wiemy, że zwycięstwo będzie nasze i świadomość tego dodaje otuchy i zapala setkom milionów ludzi na całym świecie, kroczącym drogą Wielkiego Października, drogą Lenina i Stalina.

Uroczystą akademię ku uczczeniu XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej ogłaszam za otwartą

Słowa mówcy raz po raz przerywają gorące oklaski i owacje na cześć Wodza mas pracujących całego świata — Józefa Stalina oraz Przewodniczkę i Nauczyciela narodu polskiego — Prezydenta Bolesława Bieruta.

Referat wygłasza sekretarz KC PZPR — wicepremier, Aleksander Zawadzki. (Tekst referatu podajemy oddzielnie).

Zgromadzone tłumy wielokrotnie gorącymi oklaskami i okrzykami „przyjmują poszczególne części przemówienia, wyrażając uczucia głębokiej miłości i przywiązania do Kraju zwycięskiej Rewolucji Październikowej. Wielokrotnie skandowano „STALIN — BIERUT”, wznoszono okrzyki na cześć Wielkiej Partii Lenina i Stalina, na cześć Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej.

Gorąco przyjmują zgromadzeni następne przemówienie — charge d'affaires ambasady ZSRR w Warszawie — D. I. Zaikina.

Podczas przemówienia zgromadzeni znów wielokrotnie manifestują głęboką wiarę w ostateczne zwycięstwo sił pokoju i postępu, którym przewodzi Wielki Kraj Rad.

Odszpiewaniem „Międzynarodówki” zakończono oficjalną część akademii.

W części artystycznej akademii wystąpili laureaci Nagrody Stalinowskiej, ludowi artyści ZSRR z Teatru im. „Mossowietu”, czołowi artyści scen polskich oraz orkiestra Filharmonii Warszawskiej i chórzystki Wrocławskie.

Zgromadzeni gorąco oklaskiwali poszczególne numery programu. Szczególnie entuzjastycznie przyjęto znakomitych artystów radzieckich.

W Bydgoszczy

W dniu wczorajszym w pięknie udekorowanej sali Państwowego Teatru Ziemi Pomorskiej odbyła się o godz. 14-ej uroczysta akademia dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zorganizowana przez Komitet — Wojewódzki i Miejski Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Bydgoszczy.

Po odegraniu hymnów państwowych: polskiego i radzieckiego po-

Odpowiedź załogi „Unii”

Dla uczczenia 35 rocznicy WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA ponad plan:

W dniu 6 bm po dostarczeniu przez kolporterów nowego numeru „Gazety Pomorskiej” agitolozji Frontu Narodowego w „Unii” czytali w grupach apel gazyety partyjnej przekazane załozce zacytowania z okazji 35 rocznicy Wielkiego Października

Grupy partyjne i związkowe we wszystkich oddziałach produkcyjnych analizowały możliwości podjęcia nowych zobowiązań.

Po skończonej pracy załoga zebrała się na masowce, na której apel „Gazety” odczytał i sekretarz podst org partyjnej tow Czesław Zieliński.

Apel „Gazety” do załogi „Unii” po wilany został gorącymi oklaskami.

Przedstawiciele poszczególnych oddziałów produkcyjnych przodownicy pracy, agitolozji Frontu Narodowego występowały deklarując podjęcie zobowiązań — wart produkcyjnych dla uczczenia 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Przemawiał tow. — Boguń z oddelnu, Smoliński z działu KT, Fabiański z wiertarek, Szramke z zestawu III, Janowski ze stolarni, Górski z malarzami i wlelu innych.

Agitolozji Frontu Narodowego tow. Gączarek oświadczył: Towarzysze! — Każde nasze zobowiązanie to cios w podżegaczy wojennych i ich plany. Budujemy się i szc-

wołano prezydium, w skład którego weszli: I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR, Feliks Baranowski, dowódca Pomorskiego Okręgu Wojskowego — gen. Bronisław Półturczycki, sekretarz KW PZPR: Stanisław Grudziński, Stanisław Siewierski, Zofia Staros i Alojzy Malicki, przewodniczący ORZZ — Remigiusz Waberski, I sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR Marian Nadolski, mjr. Leluch, przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZMP — Władysław Krupka, zastępca przewodniczącego Prezydium WRN Marian Nowak, płk. Urbanowicz, płk. Gawryłow, sekretarz Wojewódzkiego Zarządu TPRR — Mańkowski, przewodniczący KWK ZSL — Jerzy Rumanek, zastępca przewodniczącego Prezydium MRN — Eugenia Furmaniakowa, przodownicy pracy z BZPG — Józef Rybarczyk i Stanisław Czarnecki, przodownicy pracy z PZBM Mieczysław Jajłow, przedstawicielka Zarządu Wojewódzkiego Ligi Kobiet — Zawadziska, przewodniczący ZW ZSCH — Jan Olkowski, inż. Fabiański z Fabryki Obrabiarek do Drzewa i dr docent Radziwiński ze Szpitala Wojewódzkiego.

Uroczystą akademię zagalil I sekretarz KW PZPR Feliks Baranowski.

Okolicznościowy referat wygłosił sekretarz organizacyjny KW PZPR Alojzy Malicki.

Przemówienie tow. Malickiego przerywali zebrani dugo niemilkącymi oklaskami. Co chwilę padały ze sali okrzyki na cześć zwyciężonego Związku Radzieckiego, Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina — Wodza całej postępowej ludzkości.

Na zakończenie akademii zebrani przyjęli jednogłośnie rezolucję, w której czytamy:

Zebrani w dniu 6. 11. 1952 r. w Bydgoszczy na akademii dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej ze szczególną radością witają XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i zasyłają szczerze i gorące pozdrowienia dla Wielkiego Związku Radzieckiego — ostoji Światowego Obozu Pokoju.

Serca i umysły prostych ludzi na całym świecie skierowane są dziś na Moskwę, gdzie żyje i pracuje Wódz i Nauczyciel całej postępowej ludzkości — Towarzysz Stalin.

XIX Zjazd KPZR był wspaniałą demonstracją zwycięskiej potęgi Związku Radzieckiego. Z głęboką miłością i bezgranicznym zaufaniem i uzasadnioną dumą patrzyliśmy na XIX Zjazd, którego wskazania i uchwały są dla nas drogowskazem dla dalszej naszej walki i pracy nad budownictwem socjalizmu w naszym kraju.

Praca Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” wskazuje całą ludzkość drogę jej dalszego rozwoju.

Wskazania i nauki Towarzysza Stalina mają szczególnie doniosłe znaczenie dla naszej Ojczyzny, która dzięki zwycięstwu Rewolucji Październikowej dwukrotnie odzyskała swą niepodległość, a dziś dzięki przykładowi i wszechstronnej i bezinteresownej pomocy Związku Radzieckiego buduje wspaniałą przyszłość Polski, realizując wielki program Frontu Narodowego, który uzyskał pełne poparcie całego narodu.

Interesy naszego narodu są nierozerwalnie związane ze sprawą pokoju. Dlatego dzisiaj dla utrwalenia naszego wielkiego zwycięstwa w wyborach do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Lud-

owej zobowiązujemy się nie szczędzić wysiłków dla umocnienia siły gospodarczej naszej Ojczyzny, stać się godnymi realizatorami słów naszego ukochanego Prezydenta Bolesława Bieruta, który powiedział:

„Niechaj pobudzające do działania idee XIX Zjazdu i mobilizujący apel Towarzysza Stalina do partii komunistycznych i robotniczych natchnie nas zapalem do dalszej walki o pokój na świecie, do walki o jak najrychlejsze pełne zwycięstwo socjalizmu w naszej Ojczyźnie”.

Zobowiązujemy się przestudiować gruntownie dorobek XIX Zjazdu by wskazania jego wykrystalizowały w naszej codziennej pracy w wykonywaniu zadań Planu 6-letniego. Damy dowód, że stoimy wiernie w szeregach produkcyjnych oddziałów bojowników idei wyzwolenia wszystkich uciskanych, idei braterstwa i pokoju między narodami, staniemy się godnymi miana „brygady szturmowej”.

Niech żyje i krzepnie nierozwana przyjaźń i współpraca narodu polskiego z narodami ZSRR.

Niech żyje Polska Rzeczpospolita Ludowa i Wódz Narodu Polskiego towarysz Bolesław Bierut.

Niech żyje niezwykła twierdza pokoju — wielki Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Niech żyje Wielki Choraży obozu pokoju — Towarzysz Józef Stalin.

Uroczystą akademię zakończono odszpiewaniem „Międzynarodówki”.

W części artystycznej artyści PTZP wystawili sztukę Pogodina „Człowiek z karabinem”, Treniewa „Nad brzegiem Nowy” i Winnikowa „Czara szczęścia”. Ponadto wystąpił Reprezentacyjny Zespół Pieśni i Tańca Okręgu Wojskowego — Wrocław.

W godzinach wieczornych również w sali Państwowego Teatru Ziemi Pomorskiej w Bydgoszczy odbyła się druga uroczysta akademia poświęcona XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Udział w niej wzięli oficerowie, podoficerowie i żołnierze Ludowego Wojska Polskiego oraz przedstawiciele partii i organizacji społecznych.

Po odegraniu hymnów państwowych — polskiego i radzieckiego i powołaniu prezydium akademii — wygłosił okolicznościowy referat płk. Urbanowicz — Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową epokę w dziejach ludzkości, epokę, w której żyje i walczy nasze pokolenie, w której i my budujemy w Polsce socjalizm — mówiliśmy wśród burzliwych i długo niemilkących oklasków płk. Urbanowicz.

Jesteśmy częścią świata socjalistycznego. Rośnie i rozkwita nasza Ludowa Ojczyzna. Rozwija się i potężnie nasz przemysł — baza naszej potęgi i niezawisłości.

I za to my, żołnierze Ludowego Wojska Polskiego przesyłamy wraz z całym narodem polskim Genialnemu Wodzowi mas pracujących całego świata Generalissimosowi Stalinowi oraz narodom wielkiego Kraju Rad, uczucia głębokiej wdzięczności. Przesyłamy gorące pozdrowienia bohaterkiej Armii Radzieckiej, tej Armii, która dwukrotnie obroniła zdobycze Rewolucji, tej Armii, która wyzwoliła nas z jarzma niewoli hitlerowskiej, a która obecnie stoi na straży pokoju światowego — kończył wśród oklasków i okrzyków na cześć Związku Radzieckiego, KPZR i Wielkiego Stalina — swe przemówienie płk. Urbanowicz.

Część oficjalną akademii zakończono odszpiewaniem Międzynarodówki.

W części artystycznej wystąpił Reprezentacyjny Zespół Pieśni i Tańca OW — Wrocław.

Dziś na Placu Czerwonym w Moskwie odbędzie się defilada wojskowa garnizonu moskiewskiego

MOSKWA (PAP). — W poczuciu dumy z sukcesów osiągniętych w budowie komunizmu, radośnie i z wielkim entuzjazmem obchodzi naród radziecki 35 rocznicę Wielkiego Października. Odświętną szatę przybrały miasta i wsie Związku Radzieckiego, stolice republik związkowych oraz stolica ZSRR Moskwa. W fabrykach i zakładach przemysłowych zaciągają warty pracy.

W przeddzień wielkiego święta, w godzinach wieczornych Moskwa rozjarzyła się tysiącami świateł i wielobarwnych neonów. Wspaniale udekorowany jest Plac Czerwony, gdzie 7 bm. rozpocznie się o godzinie 10 rano defilada wojskowa garnizonu moskiewskiego.

Defiladę odbierać będzie Marszałek Związku Radzieckiego Timoszenko.

Nad wieżami Kremla jarzą się rubinowe gwiazdy. Naprzeciwko Kremla widnieją herby 16 republik związkowych symbolizujące jedność, zwartość i niezłomną przyjaźń narodów Kraju Rad — ostoji pokoju na całym świecie. Na fasadach gmachów państwowych, zakładów przemysłowych, wyższych uczelni, domów mieszkalnych i wieżowców moskiewskich widnieją portrety Lenina i Stalina oraz jego najbliższych współpracowników. Łopocą czerwone flagi. Na transparentach wypisane są hasła październikowe Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Na uroczystości październikowe przybyli do Moskwy z całego świata delegacje związkowe i robotnicze. W uroczystościach październikowych weźmie również udział delegacja związkowców polskich oraz delegacja polskiej młodzieży.

Depesza z okazji 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

Do Przewodniczącego delegacji radzieckiej na VII sesję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych Towarzysza A. J. WYSZYŃSKIEGO Ministra Spraw Zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

NOWY JORK

Szanowny Towarzysze Ministrze, proszę przyjąć najserdeczniejsze pozdrowienia ode mnie i od delegacji polskiej z okazji 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Wytrwała i stanowcza walka delegacji radzieckiej w Organizacji Narodów Zjednoczonych przeciwko imperialistycznym knowiom wojennym, będąca wyrazem pokojowej polityki Wielkiego Związku Radzieckiego, odpowiada najgorętszym dążeniom narodów na całym świecie.

Naród polski, jak i wszystkie pokój milujące narody, śle dziś swe najgorętsze życzenia Wielkiemu Krajowi Rad, ostoji pokoju światowego. Delegacja polska łączy swe najlepsze życzenia dla delegacji radzieckiej i dla Was osobiście — dalszych sukcesów w sprawiedliwej walce o pokój i przyjaźń między narodami.

(—) STANISŁAW SKRZESZEWSKI

Depesza Centralnej Rady Związków Zawodowych do WCSPS

Z okazji 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce w imieniu całej klasy robotniczej naszego kraju przesyła Wam gorące, braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych sukcesów na drodze do zwycięstwa komunizmu.

Serca i umysły polskich mas pracujących zwracają się w tym uroczystym dniu ku Związkowi Radzieckiemu, który urzeczywistnił marzenia wielu pokoleń robotników i chłopów, który stał się wzorem, nadzieją i otuchą wszystkich ludzi walczących z uciskiem i niedzą, o pokój, wolność i niepodległość.

Z podziwem patrzymy na Wasze osiągnięcia, które realizującie pod kierownictwem okrytej chwałą Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina, XIX Zjazd KPZR był manifestacją siły i potęgi Waszego kraju i jego nieograniczonych możliwości rozwojowych. Zjazd ten stał się dla nas potężnym bodźcem do wzmożenia wysiłków w dziele budowy socjalizmu w Polsce.

Korzystając z Waszych przebogactw doświadczonych i Waszej braterskiej pomocy z jeszcze większym zapalem będziemy budowali silną, szczęśliwą, socjalistyczną Polskę.

Zapewniamy Was, że nadal wraz z całym obozem pokoju i postępu, któremu przewodzą Wielki Związek Radziecki, nieugięcie będziemy walczyć o pokój i szczęście ludzi pracy przeciwko podżegaczom wojennym.

Niech żyje Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa! Niech żyje Wódz całej postępowej ludzkości, Choraży światowego obozu pokoju — Towarzysz S T A L I N.

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych WIKTOR KŁOSIEWICZ

Serdeczne i braterskie powitanie polskich delegacji w Moskwie

MOSKWA (PAP). — Do Moskwy przybyły na zaproszenie Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych (WCSPS) i Antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej — 7-osobowa delegacja związkowców polskich oraz 18-osobowa delegacja ZMP, które wezmą udział w uroczystym obchodzie 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na Dworcu Białoruskim w Moskwie gości polskich powitał serdecznie przedstawiciel WCSPS z członkiem Prezydium WCSPS — Połminem na czele oraz przedstawiciele Antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej z wiceprzewodniczącym — Sławnowem na czele.

Gościom polskim wręczono bu-

kieć kwiatów. Przemawiając na dworcu przed mikrofonem przewodniczący delegacji związkowców polskich sekretarz CRZZ — Marian Czerwiński przekazał ludności stolicy ZSRR i masom pracującym Związku Radzieckiego serdeczne i braterskie pozdrowienia od polskiej klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy w Polsce. Przemówienie powitalne wygłosił również przed mikrofonem do młodzieży radzieckiej przewodniczący delegacji ZMP sekretarz Zarz. Gł. ZMP — Wegner.

W dniu 6 bm. członkowie polskiej delegacji zwiedzili Moskwę, a 7 bm. będą obecni na Placu Czerwonym podczas uroczystości ku czci 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Jest to gwarancją naszych coraz większych zwycięstw.

Odpowiedź robotników „Unii” godna jest przodującej załogi przemysłu maszyn rolniczych, jednej z za-

Rocznica Rewolucji Październikowej stała się dla narodu polskiego wielką datą

Przemówienie sekretarza KC PZPR wicepremiera ALEKSANDRA ZAWADZKIEGO — wygłoszone na uroczystej akademii w XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Towarzysze!
Mija 35 lat od Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej — od historycznych dni, gdy klasa robotnicza dawnego imperium rosyjskiego, z Partią Bolszewicką na czele i w sojuszu z chłopstwem pracującym, pod wo-

dzą Lenina i Stalina, obaliła w powstaniu zbrojnym ustrój kapitalistyczno-obszarny, przyniosła wolność i niepodległość ujarzmiłom narodom, założyła podwaliny pierwszego państwa robotników i chłopów — Republiki Radzieckiej.

tycznych dalszego życia i pracy narodom Związku Radzieckiego.
„Obecnie — głosi statut — głównym zadaniem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest walka, aby zbudować społeczeństwo komunistyczne w drodze stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu, podnosząc nieustannie materialny i kulturalny poziom społeczeństwa, wychowywać członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów, ze wszelkim miar umiarkowanie aktywną obronę ojczyzny radzieckiej przed agresywnymi działaniami jej wrogów.”

Jakże budujący, twórczy i radośny obraz rozciągają przed oczyma milionów te wskazania i ta perspektywa.
Ale to jest Związek Radziecki, to jest Partia Bolszewików, to jest Stalin!

„Związek radziecki, jego Partia, jej Wódz Towarzysz Stalin — mówili Towarzysze Bierut, witał XIX Zjazd KPZR — to potężna i niepokonana siła ideowa, oddziałująca na cały świat, pobudzająca świadomość setek milionów ludzi, porwijająca narody uciskane do walki o wolność i pokój, roznosząca entuzjazm twórczy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu.”

Sto słowa Towarzysza Bieruta wyrażały myśli i uczucia całego narodu polskiego.
Tym nikogo, kto mógłby go podnieść.”
Słuchając tych słów Wielkiego Stalina, miliony ludzi naszej socjalistycznej części świata, gdzie władzę sprawuje lud, z dumą i radością ogarniały myślą drogę przebytą dzięki Wielkiej Październikowej i pomocy Związku Radzieckiego, z dumą i radością spoglądali na swój mocno trzymany w milionach spracowanych rąk wysoko stawiany nad ich wolnymi krajami sztandar swobod demokratycznych, sztaandar niepodległości i suwerenności narodowej.

I. Miliony uciśnionych na całym świecie odczuli w powstaniu Kraju Rad — zwiastuna nowej ery

Historia nie zna przewrotu społecznego, którego odgłos potoczyłby się tak bojową pobudką przez glob ziemski, sięgając w głąb świadomości milionów, jak odgłos Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.
Te miliony, miliony uciśnionych i wyzyskiwanych całego świata dojrzały i odczuli w zwycięstwie rewolucji rosyjskiej, w powstaniu Kraju Rad, zwiastuna i swego wyzwolenia, drogą wskazaną przez przyszłego zwycięstwu — zwiastuna nowej ery.

W tym wyraził się drugi potężny cios, który spotkał kapitalizm w wyniku Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.
Idea Wielkiego Października wiodła dziś 800 milionów ludzi budujących socjalizm na ogromnych przestrzeniach od Wławyostoku i Morza Zółtego, po Baltyk i Łabę.

II. Konsekwentnie i niezłomnie pokojowa polityka Związku Radzieckiego — wyrazem wyższości ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym

TOWARZYSZE!
Rok, który upłynął od 34 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, obfitował, zarówno w naszym życiu wewnętrznym, jak i międzynarodowym, w ogromnej wagi wydarzenia.

nem zjawienia świata — w drugiej.”
Przez wszystkich tych itp. swoich Kifferów, Byrnesów, Dullesów, Dżam-Ridgwajów, Eisenhowerów i wielu innych „wojowników” imperializmu amerykańskiego wyznaczała szczególną rolę dla Niemiec zachodnich.
Wspomniany już „geopolityk” pisał, że tuż po zakończeniu działań wojennych i złożeniu przez Niemcy broni, Stany Zjednoczone zaczęły wydawać miliony dolarów, żeby — słuchajmy! — przekonać wczorajszych wrogów, by podnieśli te broń przeciw wczorajszym sojusznikom.
„Každy żołnierz — pisze on — z którym zaciekle walczyliśmy, jest teraz przywiązany na naszą stronę, každy zakład przemysłowy, który bombardowaliśmy, powinien być odbudowany, a jego produkcja powinna służyć naszym wyśiłkom.”

Wszystko, co było zdrowe w międzynarodowym ruchu robotniczym nie przeżarte tradem oportunistycznym, legnęło do Wielkiej Rewolucji, podniosło się na jej pobudkę.

Natchniona zwycięstwami i sukcesami obozu socjalistycznego klasa robotnicza Francji, Włoch i innych krajów zmarszalizowanych toczy ofiarną walkę, pod wodzą swych zahartowanych w bojach partii komunistycznych, podnosząc sztandar swobod demokratycznych oraz sztaandar niepodległości i suwerenności narodowej, wyrzucony przez reakcyjną i kosmopolityczną burżuazję za burtę, przyciągając pod hasłami frontów narodowych postępowe i patriotyczne elementy swych narodów do walki o ich najżywoźniejsze interesy.

W życiu międzynarodowym — czołowe, historyczne miejsce zajmuje XIX Zjazd KPZR.
„Zadane jeszcze — mówi Towarzysz Bierut — wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przytoczeniach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego Zjazdu.”

Obrazy XIX Zjazdu śledzili setki milionów przyjaciół i śledzili wrogowie.
Przed oczyma jednych i drugich z každyim dniem obrad wyrastała coraz wyraziściej przeogromna pokojowa ideaowo — polityczna, społeczna — gospodarcza, kulturalna i obronna potęga Kraju Zwycięskiego Socjalizmu.

We wszystkich krajach kapitalistycznych następowały rozłamy w łonie zmurszałych, przetrzątych zdradą interesów klasy robotniczej, zdradą socjalizmu, partiiach socjal — demokratycznych. Powstawały rewolucyjne, prawdziwie marksistowskie partie komunistyczne. Wychwały rewolucji i powstała zbrojne, wyrastały rady delegatów robotniczych, chłopskich i żołnierskich. Rostała świadomość polityczna i aktywność rewolucyjna mas.

Natchniona zwycięstwami i sukcesami obozu socjalistycznego — toczą ofiarną, zbrojną, narodowo-wyzwoleńczą walkę narody Vietnamu, Malajów, Filipin, Burmy itd.

Przed oczyma jednych i drugich z každyim dniem obrad wyrastała coraz wyraziściej przeogromna pokojowa ideaowo — polityczna, społeczna — gospodarcza, kulturalna i obronna potęga Kraju Zwycięskiego Socjalizmu.
Różną wymowę miały idee, które przysyłały Zjazdowi i przewijały się złota nitką przez jego obrady — w referatach i dyskusjach — różną dla przyjaciół ZSRR, tj. większość ludzi na świecie i dla wrogów ZSRR, tj. niedziej ganęci wyzyskiwaczy i podlegaczy wojennych. Różną wymowę miały fakty i cyfry, podane na Zjeździe, a świadczące o potęgę i siłę Kraju Rad, o historycznie udowodnionej ogromnej ekonomicznej, politycznej i kulturalnej wyższości ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym.

Polityka Stanów Zjednoczonych czuła się zagrożona setki milionów ludzi na świecie, ponieważ jest ona — jak to stało się jasnym widoczne — wymierzona nie tylko przeciw krajom za „żelazną kurtyną”, krajom komunistycznym, jak usiłują mówić swym europejskim partnerom kapitalistycznym, lecz i przeciw samym tym „partnerom” zachodnio — europejskim, partnerom — „prawym” — walczącym przeciw ich narodowym i gospodarczym interesom.

Coraz większa część tych mas — klasy robotniczej i pracujących chłopstwa oraz światłej, postępowej inteligencji, na czele z partiami komunistycznymi — w ciągu długich lat miedzywojennych — lat białego terronu przeciw klasie robotniczej i jej rewolucyjnym partiom, lat kupczenia interesami słabszych narodów przez państwa imperialistyczne, lat wyuzdanej zdrady prawicy socjalistycznej — solidaryzowała się z Związkiem Radzieckim i jego polityką wewnętrzną i zagraniczną, stawała mężnie w obronie ZSRR, otaczając go coraz większą sympatią i zaufaniem, czerpiąc z jego sukcesów wiarę we własne siły, przekonując się dowodem o głębokim międzynarodowym znaczeniu Wielkiego Października.

Niezmierne bohaterstwo narodu ku realisgemu budzi podziw całego świata.
Dzisiaj w 35 rocznicę Października, zwłaszcza po XIX Zjeździe Wielkiej Partii Lenina-Stalina, Zjeździe, który rozłożył przed oczyma ludzkości niezmiernie osiagnięcia, potęgę i nieograniczone perspektywy kraju budującego się komunizmowi oraz jego nierozważną, głęboką — internacjonalistyczną więź z walką mas pracujących świata o pokój i postę — dziś setki milionów ludzi pracy z nową siłą i głębią uczuć przekonały się, że Związek Radziecki urzeczywistnił ich nadzieje, stał się przewodnią gwiazdą w ich walce, promienną jutrznia ich wyzwolenia.

Zbrodnica polityka Stanów Zjednoczonych, wskrzeszających znowicze widno hitlerizmu w Niemczech zachodnich, odbudowywujących ich Wehrmacht i popierających sforę rewizjonistów i rewanszystów z Bonn, godzi bez pośrednio w najżywoźniejsze interesy narodu polskiego.
W przeciwnieństwie do tej polityki i ideologii wodzirejów amerykańskich, polityka i ideologia ZSRR budzi coraz głębsze zrozumienie, sympatię i zaufanie wszystkich ludów świata.

Odnosiła historyczny triumf rewolucyjna marksistowsko-leninowska prawda naukowa o socjalizmie jako nieuniknionym wyniku obiektywnych tendencji rozwoju społecznego, prawdą o zniesieniu wyzysku człowieka przez człowieka, o misji dziejowej proletariatu i roli sojuszu robotniczo-chłopskiego w walce o powstanie i budownictwo nowego ustroju społecznego i państwowego.

Widzą one i odczuwają — zwłaszcza ze szczególną siłą dziś, po XIX Zjeździe — że Związkowi Radzieckim i Wielkiemu Stalinowi postępowo ludzkość zawiadza swą wiarę w możność skutecznej obrony pokoju światowego, gdy sprawę okiełznaną podlegaczy wojennych, sprawę obrony pokoju — w myśl wskazań stalinowskich — weźmie ona we własne ręce.

W rezultacie genialnej polityki stalinowskiej — Polska zyskała u swych granic zachodnich na Odrze i Nysie, Niemiecką Republikę Demokratyczną — sąsiada — przyjaciela, a tysiąclatnie spory, ważne i wojny zastąpione zostały przyjaźnią i braterską współpracą narodów polskiego i niemieckiego we wspólnej walce o pokój, o gospodarczy i kulturalny rozkwit obu krajów, sąsiadujących na granicy pokoju.
Dzięki polityce Związku Radzieckiego coraz trudniej dziś imperialistom amerykańskim knuć swój spisek i zbrodnie.
Dzięki tej polityce, wraz z sympatią i zaufaniem do Związku Radzieckiego rośnie we wszystkich krajach, ujarzmiionych przez imperializm amerykański, czynność i sprzeciw mas. Coraz mocniej i bardziej zdecydowanie, pod wodzą swych partii komunistycznych i demokratycznych, zabierają głos patriotyczne masy tych krajów — zabierają głos przeciw układowi ogólnemu, przeciw bezcelnemu panoszeniu się Jankesów, przeciw służalczej uległości i zdradzie własnej burżuazji i prawicy socjalistycznej.

„Co się tyczy Związku Radzieckiego — dodaje Towarzysz Stalin — to jego interesy są w ogóle nieoddzielne od sprawy pokoju na całym świecie.”
Przytoczone wypowiedzi Towarzysza Stalina dają w dobrej obecnej najwyższe uogólnienie międzynarodowego znaczenia Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, najwyższe uogólnienie roli ZSRR i Partii Leni-

losów naszego narodu była walka polskiego rewolucyjnego ruchu robotniczego o zacieśnienie bojowego sojuszu z siłami rewolucji rosyjskiej.
Dzisiaj w XXXV rocznicę Października ze szczególną czcią wspomina my naszych rodaków — żołnierzy Rewolucji Październikowej, którzy — wierni polskiej tradycji postępowej — bili się o wspólną sprawę polskiego i rosyjskiego narodu, o sprawę całej ludzkości. Przykładem i wzorem był dla nich towarzysz broni Lenina i Stalina, największy polski rewolucjonista — Feliks Dzierżyński.

W tym wyraził się pierwszy potężny cios, który Rewolucja Październikowa zadała światowemu systemowi kapitalistycznemu.
Międzynarodowe znaczenie Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej niejednokrotnie podkreślił Lenin i Stalin.
Jakże świeżo i aktualnie brzmią dziś, w 35-lecie Października, słowa Towarzysza Stalina:
„Zwycięstwo Rewolucji Październikowej — pisał Towarzysz Stalin — oznacza zasadniczy przełom w historii ludzkości, zasadniczy przełom w lscach dziejowych kapitalizmu światowego, zasadniczy przełom w ruchu wyzwolenia proletariatu światowego, zasadniczy przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata. Oto dlatego Rewolucja Październikowa jest rewolucją o charakterze międzynarodowym, światowym.”

Wychowane przez Partię Bolszewicką, przez Wielkiego Lenina i Stalina, narody Związku Radzieckiego dają ludom wszystkich krajów wzór, do jakiej potęgi ojczyzny kraju i do jakiego osobistego dobrobytu i kultury prowadzi w ustroju socjalistycznym ofiarna, świadoma praca i upór w pokonywaniu trudności.

Imperialiści amerykańscy, działając w interesach kapitału monopolistycznego — w oparciu o swe agencje prawowocne — socjalistyczne, o sfóre sprzedających ojczyznę za ja daszowe srebrniki emigrantów z krajów demokracji ludowej — pra do wojny, chwytają się wszelkich sposobów, by znieszyć samą ideę niepodległości i suwerenności narodów, by uczynić z narodów powolne narzędzie w swym ręku.
Dla osiagnięcia swych celów imperialiści amerykańscy czynnicie i butnie propagują pozoję wojenną, stosują szantaż ekonomiczny, polityczny i wojskowy, łapownictwo i przekupstwo, sieją zarzeki rozkładu i zamętu ideologicznego wszędzie, gdzie stanie ich stopa, propagują za przasnstwo narodowe i kosmopolityzm oraz tzw. „geopolitykę”.
Ta „geopolityka”, przejęta, jak wiele innych rzeczy, potrzebnych dla rozpętania historii wojennej, w spadku po hitlerzmy, ma „naukowo” usprawiedliwić zbrojną politykę agresji i gwałtu imperializmu amerykańskiego, politykę maksymalnych zysków Wall-Streetu, otrzymywanych pod maską tzw. „pomocy”, stosowanej — jak mówił Towarzysz Malenkov na XIX Zjeździe — w myśl kapitalistycznej reguły: „Najpierw ty mnie powiesz, a później ja na tobie pojadę”, politykę, której przewodnią myślą jest panowanie imperializmu amerykańskiego nad światem.

„Cecha szczególna tego poparcia — mówi Towarzysz Stalin — polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej Partii przez jakakolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju.”
„Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia tłumaczy się tym, że interesy naszej Partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami milijonów pokoi narodów.”
„Co się tyczy Związku Radzieckiego — dodaje Towarzysz Stalin — to jego interesy są w ogóle nieoddzielne od sprawy pokoju na całym świecie.”

Dzisiaj w naszym ojczyźnie, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, po 8 latach władzy ludowej — w rezultacie rozgromienia peesłowski-mikolajczykowskiej agencji anglo-amerykańskiego imperializmu i „prawowocno-peesłowskiego WRN-u, w rezultacie zjednoczenia klasy robotniczej i ruchu chłopkiego, w walce o pokój i w ogniu zwycięskiej walki o Plan 6-letni, wspaniale zwycięskich wyborach do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — sztandar swobod demokratycznych i sztaandar niepodległości Polski niesie wysoko i dumnie jak nigdy cały naród polski, zjednoczony pod przewodem klasy robotniczej we Frontie Narodowym.

W tym równie tkwi źródło głębiej sympatii, jaką darzą Rewolucja Październikowa klasy uciśniane wszystkich krajów widzące w niej rękojmię swego wyzwolenia.”
Wielkość i nieogarniony zasięg historyczny Rewolucji Październikowej przejawiały się z nową potęgą — jak mówi Towarzysz Stalin — „W okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki rozgromił niemiecką i japońską tyranie faszystowską, wybił narody Europy i Azji d groźby niewoli faszystowskiej.”
Świat kapitalistyczny wyszedł z tej wojny ponownie poważnie uszczuplony w swym stanie posiadania, dalej odczuwany w swych podstawach, głębiej zapadnięty w ogólny, nieuleczalny kryzys i gnucie.
Dzięki zwycięstwu Związku Radzieckiego, powstały w Europie Środkowej i Południowej — Wschodniej kraje demokracji ludowej i Niemiecka Republika Demokratyczna. W konsekwencji tego zwycięstwa wyzwolił się od chiński, a zwycięstwo jego stanowi punkt zwrotny w historii walk wyzwolenicznych narodów kolonialnych i zależnych Azji.
Dzięki wicj Rewolucji Październikowej i zwycięstwu Związku Radzie-

Společne wyzwolenie mas pracujących swego kraju i ustawiczenie podnoszenie poziomu ich bytu materialnego i kulturalnego; pokojowa, przyjazna i równoprawna współpraca miedzy narodami oraz konsekwentna obrona wolności, niepodległości i suwerenności praw matych i uciśnionych przez imperializm i kapitalizm; wszechstronna pomoc narodu rosyjskiego mniejszym i dawniej upośledzonym przez carat narodom w likwidacji ich wiekowego zacofania, pomoc w ich gospodarczym, społecznym i kulturalnym rozkwicie w bratniej rodzinie narodów Związku Radzieckiego — oto głęboko humanistyczne leninowsko — stalinowskie zasady, na których oparł swe powstanie, swe istnienie i rozwój, swą politykę wewnętrzną i za graniczną Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Imperialiści amerykańscy, działając w interesach kapitału monopolistycznego — w oparciu o swe agencje prawowocne — socjalistyczne, o sfóre sprzedających ojczyznę za ja daszowe srebrniki emigrantów z krajów demokracji ludowej — pra do wojny, chwytają się wszelkich sposobów, by znieszyć samą ideę niepodległości i suwerenności narodów, by uczynić z narodów powolne narzędzie w swym ręku.
Dla osiagnięcia swych celów imperialiści amerykańscy czynnicie i butnie propagują pozoję wojenną, stosują szantaż ekonomiczny, polityczny i wojskowy, łapownictwo i przekupstwo, sieją zarzeki rozkładu i zamętu ideologicznego wszędzie, gdzie stanie ich stopa, propagują za przasnstwo narodowe i kosmopolityzm oraz tzw. „geopolitykę”.
Ta „geopolityka”, przejęta, jak wiele innych rzeczy, potrzebnych dla rozpętania historii wojennej, w spadku po hitlerzmy, ma „naukowo” usprawiedliwić zbrojną politykę agresji i gwałtu imperializmu amerykańskiego, politykę maksymalnych zysków Wall-Streetu, otrzymywanych pod maską tzw. „pomocy”, stosowanej — jak mówił Towarzysz Malenkov na XIX Zjeździe — w myśl kapitalistycznej reguły: „Najpierw ty mnie powiesz, a później ja na tobie pojadę”, politykę, której przewodnią myślą jest panowanie imperializmu amerykańskiego nad światem.

„Wiele, niezmiernie wiele — mówił Towarzysz Bierut w powitaniu XIX Zjazdu KPZR — mają do zawiąnięcia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiagnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego...”
W tych słowach zawarte jest to, co czują i myślą dziś o Związku Radzieckim miliony Polaków i Polek, zawarta jest najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu.

Dumni jesteśmy z tego, że wśród wybitnych bojowników o zwycięstwo Października znaleźli się zasłużeni przywódcy i działacze polskiej klasy robotniczej: Julian Marchlewski, Bronisław Wesolowski, Karol Świerczewski, że wśród bojowników Wielkiego Października był dowódca naszego Ludowego Wojska, towarzysz Konstanty Rokossowski.
Prawde o Październiku, o Związku Radzieckim nieśli w masy komunistyczne polscy, nieśli ją PPR-owcy w ponure dni okupacji hitlerowskiej. Prawda ta z całą siłą i wyrazistością odsłoniła się z chwilą wyzwolenia naszego kraju przez Armię Radziecką, gdyż w wyniku zwycięstwa ZSRR nad faszyzmem hitlerowskim polskie masy pracujące zdobyły władzę, zaczęły świadomie kształtować losy swego kraju.
„Prawde o Rewolucji Październikowej — mówi Towarzysz Bierut — poznają narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, który by w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł doniosłych skutków Rewolucji 1917 roku.
Dla wielu jednak narodów — i w tej dziedzinie dla narodu polskiego — Rewolucja Październikowa miała znaczenie szczególnie, decydujące dla ich istnienia.”
(Ciąg dalszy na str. 4)

III. Najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu

TOWARZYSZE!
„Wiele, niezmiernie wiele — mówił Towarzysz Bierut w powitaniu XIX Zjazdu KPZR — mają do zawiąnięcia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiagnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego...”
W tych słowach zawarte jest to, co czują i myślą dziś o Związku Radzieckim miliony Polaków i Polek, zawarta jest najgłębsza prawda historyczna naszych dziejów ostatniego okresu.

Dumni jesteśmy z tego, że wśród wybitnych bojowników o zwycięstwo Października znaleźli się zasłużeni przywódcy i działacze polskiej klasy robotniczej: Julian Marchlewski, Bronisław Wesolowski, Karol Świerczewski, że wśród bojowników Wielkiego Października był dowódca naszego Ludowego Wojska, towarzysz Konstanty Rokossowski.
Prawde o Październiku, o Związku Radzieckim nieśli w masy komunistyczne polscy, nieśli ją PPR-owcy w ponure dni okupacji hitlerowskiej. Prawda ta z całą siłą i wyrazistością odsłoniła się z chwilą wyzwolenia naszego kraju przez Armię Radziecką, gdyż w wyniku zwycięstwa ZSRR nad faszyzmem hitlerowskim polskie masy pracujące zdobyły władzę, zaczęły świadomie kształtować losy swego kraju.
„Prawde o Rewolucji Październikowej — mówi Towarzysz Bierut — poznają narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, który by w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł doniosłych skutków Rewolucji 1917 roku.
Dla wielu jednak narodów — i w tej dziedzinie dla narodu polskiego — Rewolucja Październikowa miała znaczenie szczególnie, decydujące dla ich istnienia.”
(Ciąg dalszy na str. 4)

Rocznica Rewolucji Październikowej stała się dla narodu polskiego wielką datą

Przemówienie sekretarza KC PZPR wicepremiera ALEKSANDRA ZAWADZKIEGO — wygłoszone na uroczystej akademii w XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

(Ciąg dalszy ze str. 3)

Przypomnijmy, towarzysze, niektóre wielkie fakty historyczne:

29. VIII. 1918 roku podpisano został przez Wielkiego Lenina dekret, który głosił:

„Wszystkie układy i akta zawarte przez rząd b. cesarstwa rosyjskiego z rządem królestwa pruskiego i cesarstwa austro-węgierskiego, dotyczące rozbiórki Polski, zostają ze względu na ich sprzeczność z zasadą samokreślenia narodów i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu rosyjskiego, który uznał niezaprzeczone prawo narodu polskiego do niepodległości i jedności, zniesione niniejszym w sposób nieodwołalny”.

A w groźne dni wojny antyhitlerowskiej, dni okrutnej niewoli narodu polskiego, wypowiedziane zostały przez Towarzysza Stalina słowa, które napawały każdego Polaka wiarą, nadzieją i otuchą. „Możecie być pewni — pisał Towarzysz Stalin do prezydium Zjazdu Związku Patriotów Polskich 17 czerwca 1943 r. — że Związek Radziecki uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby przyspieszyć klęskę naszego wspólnego wroga — hitlerowskich Niemiec, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i wszelkimi środkami przyczynić się do odbudowania silnej i niepodległej Polski”.

Fakty i czyny w czasie wojny i po wojnie potwierdziły słowa Wielkiego Stalina, Związek Radziecki pomógł i pomaga naszym krajom nie tylko zaleczyć rany zadane przez wojnę, ale i dźwigać się na niebывале wyszyni rozkwitu gospodarki i kultury.

W wstępie do Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czytamy: „Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszystem wyzwoliło ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobyć władzę i stworzyć warunki narodowego odródnienia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach”.

W ten sposób wdzięczny naród polski uczcił i upamiętnił na zawsze wyzolenie misję Związku Radzieckiego w stosunku do Polski.

Dziś, jak Polska długa i szeroka, w ramach naszego budownictwa socjalistycznego, wznoszą się symbole polsko-radzieckiej braterskiej współpracy gospodarczej i kulturalnej, symbole przyjaźni polsko-radzieckiej.

Nowa Huta, Żerań, Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bieruta, cementownia w Wierzbicy, elektrownie w Dychowie i Jaworznie, wielka przedalnia w Piotrkowie i wiele, wiele innych naszych potężnych budowli socjalizmu — oto te symbole, symbole trwałe i wiekopomne, gdyż w nich stapiają się w jedno myśl i praca polskiego i radzieckiego robotnika, polskiego i radzieckiego inżyniera. Pięknym, zaiste wspaniałym symbolem i pomnikiem przyjaźni polsko-radzieckiej jest dar Związku Radzieckiego dla naszej stolicy — Pałac Kultury i Nauki.

Naród nasz wkroczył zdecydowanie na drogę wielkiego budownictwa i szybkiego postępu we wszystkich dziedzinach swego życia. Mamy słuszną linię na uprzemysłowienie kraju i socjalistyczną przebudowę wsi. Produkcja przemysłowa wzrosła u nas czterokrotnie na głowę ludności w stosunku do przedwojennej. Z zafosowanego kraju rolniczego staliśmy się krajem przemysłowo-rolniczym, a w następnym planie 5-letnim — jak głosi program Frontu Narodowego — zakładamy w 1960 r. z górą 10-krotny wzrost produkcji w porównaniu z produkcją przedwojenną. Skończyliśmy na zawsze z klęską analfabetyzmu, a na wyższych uczelniach mamy trzy razy więcej studentów niż przed wojną. Szeroko roz budowaliśmy w mieście i na wsi sieć placówek socjalnych, zdrowotnych i kulturalno-artystycznych. Ro-

botnik, chłop i inteligent stali się rzeczywistymi gospodarzami naszego kraju, a Polska — jak stwierdził na VII Plenum towarzyszy Bierut — „przestała być krajem biednym, bezbronnym i niezaradnym... Minał i nie wróci nigdy wrzesień 1939 r.”

Te osiągnięcia zawdzięczamy ofiarności naszej klasy robotniczej, jej sojusznicy z chłopstwem pracującym oraz talentom naszej inteligencji, zawdzięczamy je w ogromnej mierze przykładowi, pomocy i doświadczeniu Związku Radzieckiego. Zawdzięczamy je mądrym radom i serdecznej trosce wielkiego Przyjaciela naszego narodu, ukochanego przez polskie masy pracujące — Towarzysza Stalina.

XXXV rocznicę Października naród polski wita wielkimi osiągnięciami nie tylko w naszym życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym, ale i osiągnięciami w dziedzinie wychowania nowego człowieka, w procesie przekształcania się naszego narodu w naród socjalistyczny.

Rocznica Rewolucji Październikowej stała się dla polskich mas pracujących wielką datą. Datę tę corocznie lud pracujący Polski wita czynem produkcyjnym, wita pogłębieniem uczuć przyjaźni polsko-radzieckiej, wita mocniejszym zespolemieniem się wokół Partii i jej Przewodniczącą, wiernego ucznia Wielkiego Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta.

W tym roku rocznica Października zbiega się u nas z rozpoczęciem Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Niewątpliwie cały naród polski wykorzysta ten Miesiąc dla dalszego głębokiego zapoznania się z życiem, pracą, osiągnięciami naszego wielkiego sąsiada, wykorzysta ten Miesiąc dla głębokiego zapoznania się z przebiegiem i uchwalami wielkiego XIX Zjazdu KPZR.

Długie lata międzywojenne burzają polską, jej sprzedający aparat rządzenia oraz prawica PPS i prawica ruchu ludowego, zatrwały świat domość ludu polskiego oszczerstwami o ZSRR, przesładowali przejawy sympatii i przyjaźni uświadomionych mas pracujących i polskich komunistów do ZSRR. Czyniły to i w czasie okupacji.

Po wyzwoleniu wielka prawda o wadze i roli dla naszego życia, przyjaźni i współpracy z narodami ZSRR przebijala sobie szybko i zwycięsko drogę, pozyskując coraz to nowe miliony ludzi w Polsce — w walce z rozbitekami burżuazyjno-obszarnictwa i ich agenturami, poprzez rozgromienie odchyleń prawicowo-nacjonalistycznych w naszym kraju i poprzez oświetlenie masom pracującym potwornej następstwa zdrady i oszczerstwa Tito i jego kłki.

Dziś sprawa serdecznej i niezłomnej przyjaźni oraz wszechstronnej współpracy polsko-radzieckiej, mimo i wbrew knowaniom jej wrogów — imperialistów i ich slugusów — stała się najżywniejszą sprawą całego narodu polskiego zjednoczonego we Froncie Narodowym i na zawsze nią zostanie.

Wspomniałem tu, Towarzysze, o Tito. Na tzw. kongresie KPI krwawy herszt jugosłowiańskich faszystów, wy konający z psią wiernością dyrektywę amerykańskich podpalaczy wojennych, amypowiedział się otwarcie po stronie neo-hitlerowskich rewizjonistów w ich szaleńczych atakach przeciwko naszej granicy na Odrze i Nysie.

Tito złączył swe losy z hitlerowskimi zbrodniarzami kierującymi dziś antypolską propagandą. Wysługuje się dziś gorliwie hitlerowcom, przedwiko którym bohaterko walczył naród jugosłowiański i których przemoc patriotki jugosłowiańskie zlamali dzięki Związkowi w Radzieckiemu. Z tym większą nienawiścią i energią walczyć będzie przeciwko hitlerowskiemu pacholku lud jugosłowiański.

Nie wątpimy, że w tej walce odniesie swe pełne zwycięstwo.

IV. Wpatrzone we wzory bohaterkiego wysiłku wielkiego narodu radzieckiego naród polski zbuduje wielkość swej ojczyzny

TOWARZYSZE!

Od osmiu lat naród polski obchodzi rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w warunkach, kiedy dzięki tej rewolucji w kraju naszym władzę sprawuje klasa robotnicza w sojuszu z chłopstwem pracującym.

Nakłada to na nas obowiązek nie tylko świętować 7 listopada, nie tylko cieszyć się z olbrzymich sukcesów bratniego Związku Radzieckiego, nie tylko podziwiać jego wspaniałe budowlę komunizmu i jego wspaniałych nowych ludzi, wychowanych przez Partię Lenina — Stalina oraz jego młodzież. Nakłada to na nas obowiązek dokonywania przeglądu własnych osiągnięć, postawienia sobie zadania usunięcia braków w naszej pracy, rozwijania i pogłębienia wysiłku dla realizacji słusznej linii naszej Partii i naszego Rządu Ludowego, podnoszenia naszej pracy na wciąż wyższy poziom nauki, techniki, i kultury, kon-

frontowania doświadczeń i praktyki Związku Radzieckiego w zastosowaniu do naszych warunków i naszego etapu rozwojowego.

Zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, zwycięstwo Związku Radzieckiego w Wielkiej Wojnie Narodowej i wzrost potęgi ZSRR, powstanie krajów demokracji ludowej, Chin Ludowych i NRD — to za każdym razem potężne posunięcie w światowym układzie sił — na korzyść obozu pokoju, postępu i socjalizmu. Ustawiczne wzmacnianie tego obozu przez podnoszenie sił własnego kraju — jest obowiązkiem i nas Polaków, naszego narodu, naszego państwa ludowego, każdego z nas.

Naród polski z honorem spełnia swój patriotyczny i internacjonalistyczny obowiązek w dziele podnoszenia sił i znaczenia swej ojczyzny.

W wielkiej rodzinie wolnych pokojowych krajów, którym przewodzi Związek Radziecki, Polska Rzeczpospolita Ludowa, dzięki ofiarnej pra-

cy swej klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, rośnie w siłę gospodarczą, polityczną i kulturalną, podnosi warunki bytu mas pracujących miasta i wsi, kształci swą młodzież, otacza opieką matkę i dziecko.

W tych zmaganiach masy pracujące naszego kraju przekonywują się coraz głębiej, o coraz nowych faktach, o wyższości naszego ustroju społecznego — ustroju demokracji ludowej nad ustrojem kapitalistycznym Polski przedwrzesniowej.

W tych zmaganiach masy pracujące przekonywują się i o wyższości naszego ustroju państwowego — naszego państwa ludowego, bazującego swe funkcjonowanie, swój rozwój, swe wzmacnianie się na więzi z masami, na oddolnej twórczej krytyce mas, na najszerszym udziale mas w rządzeniu krajem.

W tych zmaganiach — w ostrej i czujnej walce z rozbitekami kapitalistycznym — obszarnictwami i ich agenturami — ustawicznie zmienia się w naszym kraju układ sił na korzyść zwycięskiego budownictwa socjalistycznego, na korzyść dalszego pogłębienia się jedności naszego narodu.

Potwierdziły to wspaniałe wyniki wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 26 października.

Było to — jak mówi towarzysz Bolesław Bierut — „pierwsze w historii Polski zwycięstwo idei jedności moralno-politycznej narodu”. Na drodze umacniania naszych zdobyczy i naszego dalszego rozwoju, mamy, towarzysze, wiele trudności do pokonania. Mówił o nich na VII Plenum KC Partii towarzysz Bolesław Bierut, wskazał na ich przy czynne, źródła, wskazywał drogi ich zwyciężenia.

Albowiem winniśmy pamiętać słowa Towarzysza Stalina, wypowiedziane jeszcze na XVII Zjeździe WKP(b):

Z kalendarza Wielkiego Października: 7 listopada 1917 r.

Wielka Rewolucja Październikowa zwyciężyła!

Tej nocy nikt w Piotrogradzie nie spał. Lud rozbrajał posterunki wroga, zajmował ważne obiekty strategiczne. Robotnicy w fabrykach obok maszyn postawiali karabiny, aby na dany sygnał chwycić je i wybiec na ulicę.

W pobliżu Smolnego — gdzie Lenin i Stalin pochyleni nad mapami wydawali rozkazy rewolucyjnym oddziałom — płonęły ogni ska, przy których czuwali czerwonogwardziści. Na siedzibę Rządu Tymczasowego, na Pałac Zimowy, padał jaskrawy blask reflektorów krawonika „Aurora”. Wokół Pałacu Zimowego godziną po godzinie zaciskał się zbrojny pierścien rewolucyjnych oddziałów. Burżuazję opanował nieopisany strach.

Kiereński z rozpaczą i wściekłością odbierał wciąż nowe meldunki... Wojska rewolucyjne zajęły centralę telefoniczną... Patrole czerwonogwardziści rozbrajali oddziały rządowe, legitymują podejrzanych, aresztują wrogów ludu... Żołnierze z pułków, które miały bronić Rządu Tymczasowego, masowo przechodzą na stronę rewolucji...

Gdy o godzinie 4 nad ranem Kiereński przyjechał do sztabu okręgu, tam także nie zastał wladomocni pocieszających. Rząd Tymczasowy był osamotniony i znienawidzony. Wszelkie próby stawiania oporu zwycięskiemu pochodowi powstania zbrojnego, były w zarodku duszone przez uzbrojonych robotników. O 10 rano Kiereński — zdezerterował. Autem przyslanym z ambasady amerykańskiej, na którym powiewała gwiazdista flaga, umknął chyłkiem z Piotrogradu.

Tymczasem siły rewolucji rosły z minuty na minutę. Do Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego łącznie nieprzerwanie przynosił wiści o pomyślnym wykonywaniu przez czerwonogwardziści powierzonych im zadań. Dzięki genialnej strategii Lenina i Stalina dzięki Partii, dzięki rosyjskiej klasie robotniczej rewolucja zwyciężyła.

7 listopada o godzinie 10 rano mieszkańcy Piotrogradu z ręką do ręk podawali sobie odezwę Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego do obywateli Rosji, odezwę, której pióropiennie słowa wyszły spod pióra Włodzimierza Iljicza Lenina.

„Rząd Tymczasowy został obalony. Władza państwowa przeszła w ręce organu Piotrogradzkiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich — Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego, który stoi na czele Piotrogradzkiego proletariatu i garnizonu.

Sprawa, o którą walczył lud: niezłomne zapanowanie demokratycznego pokoju, zniesienie obszarnictwa własności ziemi, kontrola robotnicza nad produkcją, utworzenie Rządu Radzieckiego — ta sprawa jest zapewniona.

Niech żyje rewolucja robotników, żołnierzy i chłopów!”

Odezwa, obwieszczenia wielkie zwycięstwo ludu, szybko dotarła do wszystkich zakątków kraju, wszędzie masy proletariackie powstawały do walki.

Tymczasem na ulicach Piotrogradu gromadziły się coraz większe tłumy. Dyskutowano ostatecznie wydarzenia, dzielono się wrażeniami, czytano na głos rewolucyjne ulotki, rozrzucały z samochodów gęsto krążących po mieście, gorąco podrażniano maszerujące rewolucyjne oddziały.

O godzinie 17 oddziały Czerwonej Gwardii zbliżyły się bezpośrednio do ostatecznej twierdzy władzy burżuazyjnej — do Pałacu Zimowego. Wysłannicy Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego wręczyli Rządowi Tymczasowemu ultimatum, żądając poddania się o godzinie 18 minut 20.

Ultimatum zostało odrzucone. Dział „Aurora” i twierdza Petropawłowska dały rewolucyjnym oddziałom sygnał do szturm. Po wielogodzinnej walce o godzinie 2 w nocy Pałac Zimowy został zdobyty. Członkowie Rządu Tymczasowego zostali aresztowani.

Ostatnia twierdza Rządu Tymczasowego padła. Wraz z upadkiem Pałacu Zimowego władza burżuazji została obalona.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna zwyciężyła.

Przebieg Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej w Smolnym obwieszczył zwycięstwo całej władzy w ręce Rad.

Rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości! (j&t)

„W naszych czasach — mówił Towarzysz Stalin — nie jest przyjęte liczyć się ze słabymi — liczą się tylko z mocnymi”.

Jakże wciąż aktualne są te słowa naszego wielkiego Wodza i Nauczyciela! Kierując się naukami Towarzysza Stalina, narody Związku Radzieckiego osiągnęły olbrzymią siłę swego wielkiego kraju.

Również dla nas, dla narodu polskiego, jedynie słuszną drogą ku siłę, wielkości i szczęściu, jest droga, którą wskazuje ludzkości wielki, zwycięski, budujący komunizm, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, którą wskazuje Towarzysz Stalin.

Na XIX Zjeździe KPZR, odpowiadając na pedzne groźby imperialistów amerykańskich, towarzysz Malenkov w referacie sprawozdawczym KC PZPR stwierdził:

„Naród radziecki bil agresorów jeszcze w czasie wojny domowej, kiedy państwo radzieckie było młode i stosunkowo słabe, bil ich podczas drugiej wojny światowej i bil ich będzie również w przyszłości, je żeli ośmiela się napasać na naszą ojczyznę”.

„Ale istnieje inna perspektywa — stwierdza towarzysz Malenkov — perspektywa utrzymania pokoju, perspektywa pokoju między narodami”.

„Związek Radziecki jest za perspektywą pokoju między narodami”.

To stwierdzenie, wypowiedziane przez najbliższego współpracownika Wielkiego Stalina, zawiera dobitne potwierdzenie odpowiadającej pragnieniem setek milionów ludzi na świecie polityki ZSRR, zawiera rasową dla mas pracujących prawdę o niepokonalnej sile wielkiego Związku Radzieckiego.

„Państwo Radzieckie — kończył swój wielki referat towarzysz Malenkov — nie jest już osamotnioną wyspą otoczoną kapitalistycznymi

krajami. Kroczy my naprzód wraz z wielkim narodem chińskim, z wielo milionowymi masami ludowymi krajów demokracji ludowej i z Niemccką Republiką Demokratyczną. Sym patyzuje z nami i popiera nas cała postępową ludzkość. Wraz ze wszyst kimi tymi siłami bronimy sprawy pokoju i przyjaźni między narodami.

Nasza potężna ojczyzna jest w rozkwicie swych sił i kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze państwo udo wodniło, że zdolne jest do wykorzysta nia tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki dowiódł, że umie budować nowe społeczeństwo i pewnie patrzy w przyszłość”.

„Nie ma na świecie sił, które mogłyby powstrzymać stały marsz naprzód społeczeństwa radzieckiego. Nasza sprawa jest niezwykła”.

TOWARZYSZE!

W programie naszego Frontu Narodowego mówi się:

„Pokolenie nasze znalazło w sobie odwagę, aby podjąć dzieło trudne, lecz niezbędne: odrobienia w ciągu niewiele lat ogromnego zaoferowania, które jest jednym z głównych źródeł przeżywania przez nas trudności. Aby usunąć całkowicie zanie dbania wieków, nie wystarczy osmiu lat. Dla zwyciężenia wiekowego zaoferowania trzeba dłuższego, wytegozonego i planowego wysiłku całego narodu”.

Wpatrzone we wzory bohaterkiego, wytegozonego i planowego wysiłku wielkiego narodu radzieckiego, naród polski przezwyciężył trudności naszego wzrostu, usunie zaoferowanie wieków, zwycięsko zrealizuje wielki program Frontu Narodowego, zbuduje wielkość swej ojczyzny i swoje w tej ojczyźnie szczęście.

Dokona tego zjednoczony we Froncie Narodowym na czele z klasą robotniczą, pod wypróbowanym kierownictwem swego Przywódcy i Nauczyciela, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej — towarzysza Bolesława Bieruta.

Dokona tego kierując się niezłomnie i konsekwentnie zwycięską nauką marksizmu — leninizmu, wciąż umacniając więzy braterskiej współ-

pracy i serdecznej przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego.

W dniu 35-lecia Wielkiego Października wraz z masami pracującymi i narodami wszystkich krajów, cały naród polski, jedynomyślny jak nigdy w swych dziejach, przesyła gorące i serdeczne pozdrowienia bratnim narodom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i składa im najgorętsze życzenia pomyślności w budowie komunizmu.

Cały nasz naród, budujący pod przewodem klasy robotniczej i jej Partii — PZPR ustrój socjalistyczny w Polsce, przesyła pióropiennie pozdrowienia sławnej, bojowej organizatorce zwycięstw narodu radzieckiego, przewodniczącej międzynarodowego ruchu robotniczego — Wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Partii Lenina — Stalina.

Gdy dziś, jak corocznie 6-go listopada, w wigilię rocznicy proklamowania Republiki Radzieckiej, przebiegamy myślą minione od 1917 roku lata, gdy próbujemy ogarnąć wielkość Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, w najgłębszym skupieniu składamy hołd pamięci nieśmiertelnego Lenina — genialnego założyciela Partii Bolszewickiej i Państwa Radzieckiego, Wielkiego Wodza międzynarodowej klasy robotniczej, który i polskiemu ruchowi robotniczemu wielokrotnie i wnikliwie wskazywał właściwą drogę walki i który na przestrzeni dziesięcioleci niezmiernie występował w obronie praw narodu polskiego do własnego niepodległego bytu.

I dziś — w 35-lecie, jak corocznie od lat — ze wszystkich dzielnic i zakątków Polski, gdzie biją serca polskich patriotów, gdzie wiera twórcza, ofiarna praca nad budową fundamentów i zrębów socjalizmu, gdzie likwiduje się zaoferowanie wieków, gdzie nowa wspaniała nasza młodzież sposobi się do wielkich zadań w służbie ojczyzny — płyną, z milionów serc pozdrowienia i wyrazy czci dla Współtwórcy Wielkiego Października, Współzałożyciela i Budowniczego potężnego Związku Radzieckiego, Wyzwoliciciela ludów i Wielkiego Chorążego pokoju światowego, dla ukochanego Wodza całej postępowej ludzkości i Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — Towarzysza Józefa Stalina.

NIEMIEC ŻYJE ZWIĄZEK RADZIECKI!

NIEMIEC ŻYJE WIELKA KPZR!
NIEMIEC ŻYJE WIELKI STALIN!

X Plenum KC Komsomolu

MOSKWA (PAP). W tych dniach obradowało w Moskwie X Plenum Komitetu Centralnego Komsomolu.

Plenum przedyskutowało referat sekretarza KC WLKZM — A. Szelepin na temat: „O zadaniach organizacji komsomolskich w związku z uchwalami XIX Zjazdu KPZR”. Plenum przyjęło odpowiednie uchwały.

W związku z wybraniem N. Mi-chajłowa do sekretariatu KC KPZR Plenum zwróciło go o obowiązki pierwszego sekretarza KC Komsomolu. Pierwszym sekretarzem KC Komsomolu wybrany został — A. Szelepin.

Z ogromnym entuzjazmem Plenum uchwaliło tekst listu z pozdrowieniami do Stalina.

Wielka kopalnia odkrywkowa węgla kamienego powstaje w Łagiszy koło Dąbrowy Górniczej

KATOWICE (PAP). Wśród 11 nowych kopalń węgla kamiennego, które uruchomienie zostaną lub które ryc budowa rozpocznie się w okresie realizacji Planu 6-letniego, poważną pozycję stanowi pierwsza wielka odkrywkowa kopalnia węgla kamiennego w Łagiszy k. Dąbrowy Górniczej.

W wyniku badań przeprowadzanych w poszukiwaniu pokładów węgla kamiennego natrafiono w Łagiszy na olbrzymie ilości wysokowartościowego węgla kamiennego, zalegającego na głębokości 35—110 metrów pod ziemią. Powstał więc projekt zbudowania wielkiej kopalni: od krywkowej.

Kopalnia odkrywkowa — to nowy typ kopalni węgla kamiennego, dotychczas w Polsce rzadko stosowany. W kopalni takiej, w przeciwieństwie do kopalni gólbnyowych nie ma ani szybów, ani labiryntu podziemnych chodników, ani przepokopów. W kopalni odkrywkowej, po zdjęciu piasku, gliny, łupku i żwiru i dojeździ do pokładów, węgiel odstrzelony i urabiany jest wprost na transportery, które z kolei przenoszą go do wagonów kolejowych.

„Nasza kopalnia — mówi kierownik budowy dyr. Księżycy — jest tania w budowie, a przede wszystkim niezwykle prosta w technologii produkcji. Budowa kopalni gólbnyowej trwa 5—6 lat, zaś budowa naszej odkrywkowej kopalni trwać będzie nie całe dwa lata. Również koszt budowy kopalni odkrywkowej jest kilkakrotnie niższy. Po uruchomieniu kopalnia dać będzie tysiące ton węgla dziennie. Pracować w niej będzie kilkanaście razy mniej ludzi niż w kopalni gólbnyowej. Szeroko zastosujemy maszyny”.

Do budowy kopalni odkrywkowej w Łagiszy przystąpiono na początku br. Na wielkiej powierzchni, na której rozciągały się jeszcze w pierwszych miesiącach pola i łaki, dziś wre gorączkowa praca. Budowniczo-ści nowej kopalni uzbrojeni zostali

w wysokosprawne koparki czerpaki we i kubełkowe oraz doskonale radzące koparki kroczące, które zastępują pracę setek ludzi. Z każdym dniem przyspiesza załoga budowniczych tempo pracy. Sprawnie pracują koparki, rosną zwały piasku, wyrzucane olbrzymimi łopatami bagrów.

Zadaniem, jakie postawiono przed budowniczymi nowej kopalni, jest niezmierne doniosłe. Trzeba zdjąć ponad 24 miliony metrów sześć, iłu, piasku, gliny, piaskowca i żwiru. Dla zbudowania ogromnej stacji węglowej i stacji piaskowej trzeba położyć setki metrów torów.

Bilans dotychczasowej pracy jest poważny. Przerzucono już ponad 216 tysięcy metrów sześć. ziemi. Przy budowie bocznic kolejowych położono kilka km. torów. Wymurowano dziesiątki studni.

Wysokim tempem pracy zaznaczył się na budowie okres poprzedzający wielkie zwycięstwo jedności narodu polskiego, zwycięstwo Frontu Narodowego w wyborach do Sejmu.

Przełamanie trudności i wykonanie w 100 proc. planu budowy kopalni w październiku br. — to poważne zwycięstwo uzyskane w czynnym przedwyborczym przez całą załogę. Aby w pełni wykorzystać te cenne doświadczenia, budowniczości kopalni zaangażowali w dniu 4 bm. warty na cześć 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zobowiązując się przekazać do 7 bm. dzienny plan robót ziemnych co najmniej o 500 metrów sześciennych.

Dzisiaj otwarcie Festiwalu Filmów Radzieckich

W dniu dzisiejszym odbędzie się o godz. 20 w kinie „Pomorzanin” uroczyste otwarcie V Festiwalu Filmów Radzieckich.

W programie uroczystości przewidziano: koncert reprezentacyjnej orkiestry OW Bydgoszcz, okolicznościowe przemówienie dyrektora Okręgowego Zarządu Kin oraz występ laureata Międzynarodowych Konkursów Skrzypcowych w Genewie, Budapeszcie i Berlinie — Edwarda Stankiewicza, któremu akompaniować będzie Tadeusz Kurczewski.

Uroczystość tę zakończy premiera jednego z najnowszych filmów produkcji radzieckiej „Niezapomniany rok 1919”.

V Symfonia Czajkowskiego

W dniu dzisiejszym odbędzie się dla słuchaczy abonamentu A — w Teatrze Ziemi Pomorskiej, o godz. 19.30 koncert symfoniczny, w programie którego usłyszymy utwory Czajkowskiego, Chaćturiana i Rimski-Korsakowa.

Zespołem Pomorskiej Orkiestry Symfonicznej dyryguje Olgierd Szymoński.

„Tajna wojna” na scenie bydgoskiej

Jak już informowaliśmy od soboty 8 bm. na scenie bydgoskiej Państwowych Teatrów Ziemi Pomorskiej wznowiona zostanie z okazji inauguracyjnego Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej sztuka W. Michajłowa i L. Samojłowa pt. „Tajna wojna”. Tym razem sztukę autorów radzieckich ukazuje się w nieco zmienionej obsadzie.

W „Tajnej wojnie” wystąpią bowiem obecnie: H. Adamczak, K. Biernecki, B. Bombor, J. Gajdar, R. Kajetanowicz, A. Koncewicz, H. Konieczka, H. Krzywicka, N. Morozowicz, L. Niemczyk, E. Rominkiewicz, W. Rucińska, J. Siewkierska, J. Ulrich, J. Walden, M. Wielicz, H. Zuczkowski. Sztukę wyreżyserował Jerzy Walden, a dekoracje projektował Antoni Muszyński. Przekład „Tajnej wojny” dokonał Anatol Stern.

Ze sportu

Mistrzostwa Polski w podnoszeniu ciężarów

Jak już informowaliśmy w sobotę i niedzielę w Bydgoszczy rozpoczyna się mistrzostwa Polski zrzeszenia sportowych związków zawodowych w podnoszeniu ciężarów. Udział w tej wielkiej imprezie zapowiedziało kilkadziesiąt czołowych sztagistów i zawodników z całego kraju z członkami Kadry Narodowej i reprezentantami Polskiego Skowronkiem i Wójcikiem na czele.

Początek zawodów w sobotę o godzinie 17.00. Przed rozpoczęciem ćwiczeń do zawodników przemówił znany działacz sportu atletycznego tow. Stanisław Lehman. W tym samym dniu odbędzie się dzwignię w wagiach piórkowej do średniej. W niedzielę uczestnicy mistrzostw złożą wieńce przed Pomnikiem Wdzięczności i rozpoczną dzwignię w pozostałych kategoriach. Początek zawodów o godzinie 10.00, a po południu od godz. 16.00.

Unia (Chorzów) — Ogniwo (Bytom) we Wrocławiu

WARSZAWA. Mistrzowie obu grup I ligi piłkarskiej — Unia (Chorzów) i Ogniwo (Bytom) rozegrają w dniach 9 i 16 bm. dwa spotkania o tytuł mistrza Polski. Pierwszy mecz w najbliższą niedzielę 9 bm. odbędzie się na stadionie olimpijskim we Wrocławiu, w tygodniu później 16 bm. rozegranie zostanie spotkanie rewanżowe na boisku Ogniwa w Bytomiu.

Najlepsi raidowcy

WARSZAWA. Komisja sportowa PZM po zweryfikowaniu tegorocznych zawodów raidowych o mistrzostwo Polski, ustaliła listę najlepszych raidowców Polski na rok 1952. Biorąc pod uwagę 3 najlepsze wyniki z 6 eliminacji raidowych, tytuły mistrzów i wicemistrzów Polski w poszczególnych kategoriach zdobyli:

- kat. 125 ccm. — 1. Szczerowski (Budowlani — Warszawa) 24 pkt., 2. Grański (AZS — Gliwice) 20 pkt., 3. Giblewski (CWKS) 12 pkt.

- kat. 250 ccm. — 1. Żurawiecki (Budowlani — Warszawa) 24 pkt., 2. Jakubowski (Spójnia — Warszawa) 20 pkt., 3. Zymirski (Ogniwo — Warszawa) 15 pkt.

Akademia Koła Sportowego przy ZNTK

W czwartek 13 bm. w sali ZSK członkowie Koła Sportowego Kolejarz przy ZNTK wezmą udział w uroczystej akademii zorganizowanej z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. W czasie akademii sportowcy otrzymają ceny sprzętu przeznaczony dla koła dzięki zebraniu pierwszego miejsca w trzech etapach zdobywania odznak SPO, BSPo w ZS Kolejarz.

Stal (Nakło) — Kolejarz

W niedzielę, na stadionie leśnym piłkarskiego Kolejarza rozegrają towarzyski mecz z mistrzem klasy wojewódzkiej — nakleńską Stalą. Początek spotkania o godz. 12.30.

Pilnie studiować będziemy nauki Towarzysza STALINA i XIX Zjazdu KPZR

Z zainteresowaniem przeczytaliśmy wiadomość o uchwale Sekretariatu KC PZPR w sprawie studiowania materiałów z XIX Zjazdu KPZR i pracy Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w Związku Radzieckim”.

Zdajemy sobie z tego dokładnie sprawę, jak ogromne znaczenie dla naszej pracy i walki o Plan 6-letni, posiada korzystanie z doświadczeń radzieckich.

XIX Zjazd KPZR wyczerpał drogę budownictwa komunizmu narodowemu radzieckim. Na tej samej drodze i my się znajdujemy, tylko że na wcześniejszym etapie.

Budujemy socjalistyczną Polskę, korzystając ze wspaniałych doświadczeń KPZR, korzystając z pomocy Związku Radzieckiego. Uczymy się za przykładem towarzyszy radzieckich bojowej postawy wobec wszelkich trudności, uczymy się coraz lepiej organizować pracę i stosować nowe metody.

Zapoznanie się z materiałami XIX Zjazdu KPZR i z pracą Towarzysza Stalina, wpłynie na podniesienie naszego poziomu ideologicznego.

A jak wielki wpływ ma świadomość ideologiczna na pracę, przekonaaliśmy się niejednokrotnie, zwłaszcza w czasie kampanii wyborczej.

Słowa agitatorów Frontu Narodowego o wspaniałej przyszłości naszej Ojczyzny, do której drogę wskazuje program Frontu Narodowego, o wspaniałych zamierzeniach Planu 5-letniego, zmobilizowały całą naszą załogę, która zwycięsko realizuje plany produkcyjne i przed terminem wykona swe zobowiązanie.

Postanowiliśmy bowiem wykonać plan roczny 14 dni przed terminem.

My, młodzi robotnicy pilnie studiować będziemy nauki Towarzysza Stalina i XIX Zjazdu KPZR o budownictwie socjalizmu i komunizmu.

My jesteśmy budowniczymi socjalistycznej Polski i dlatego poznać musimy dokładnie doświadczenia kraju zwycięskiego socjalizmu.

Towarzysz Bierut, niejednokrotnie zwracał się do nas — młodych robotników byśmy przodowali w walce o plan, byśmy się stale uczyli.

Nie zawiedzimy zaufania Towarzysza Bieruta.

My, ZMP-owcy będziemy przodować w studiowaniu nauki o tym, jak budować socjalistyczną Ojczyznę, jak walczyć o szczęście i siłę naszego narodu.

Wzywamy do takiego przodowania wszystkich ZMP-owców w Bydgoszczy.

WACŁAW CZARNECKI JAN SZMELTER

ślusarze z brygady młodzieżowej im. Ludwika Waryńskiego Zakładów T-8 w Bydgoszczy

Cenna inicjatywa Pomorskiej Orkiestry Symfonicznej

Celem jeszcze większego popularyzowania muzyki rosyjskiej i radzieckiej wśród społeczeństwa województwa bydgoskiego — Pomorska Orkiestra Symfoniczna organizuje z okazji MPPPP-R — Miesiąca Muzyki Rosyjskiej i Radzieckiej. W programie listopadowych koncertów orkiestra zaplanowała wykonanie utworów wybitnych kompozytorów rosyjskich i radzieckich. M. in. przewidziano przygotowanie wspaniałej V Symfonii Dymitra Szostakowicza.

Jest rano 30 października. W sali przy ul. Janika Krasickiego rozbrzmiewa muzyka. To nie jest próba V Symfonii Szostakowicza. Instrumentaliści zajęli już miejsca przy pulpitu. Ale oto okazuje się, że Centralny Zarząd Oper, Filharmonii i Instytucji Muzycznych zażądał telefonicznie... zwrotu partytury i głosów orkiestrowych. Jedyną jej egzemplarz pilnie jest potrzebny zespołowi Filharmonii. Warszawskiej, która wybitne dzieło Szostakowicza przygotowuje na swoje tournée koncertowe po Rumuni.

Zespół naszej orkiestry staje przed trudnym problemem: Symfonia ma być przygotowana na 7 listopada i musi być wykonana. Nie można zrobić zawodu licznym słuchaczom cotygodniowych koncertów. Próba zamienia się w zaimprovizowane zebranie, na którym zapada jednogłośnie decyzja: przepiszemy partyturę ręcznie! Zrazu wydało się to niezbyt realne. Czy wyobrażacie sobie „Czytelnicy, co to znaczy przepisać partyturę i wszystkie głosy instrumentalne, w tym i którego wykonanie trwa około 45 minut? Na każde instrumentale przypadałoby przepisanie 30 do 40 stron wyjątkowo gęsto pisanych nut. Ale entuzjazm zwyciężył. Zespół orkiestry, który postanowił, że wielkie dzieło genialnego kompozytora radzieckiego musi być wykonane przez Pomorską Orkiestrę Symfoniczną w Miesiącu Muzyki Radzieckiej i Rosyjskiej — potraktował pracę nad przepisywaniem partytury jako swój czyn na przywitaniu Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Tekst nut Pomorskiej Orkiestry Symfonicznej wzbogaciła się o niezwykle cenną pozycję.

Zgodnie z planem programowym, w dniach 13, 14 i 15 listopada została wykonana przez Pomorską Orkiestrę Symfoniczną V Symfonia Dymitra Szostakowicza.

Piękna i cenna inicjatywa oraz czyn zespołu POS godne są uznania.

W najbliższym czasie instrumentaliści orkiestry przygotowują miłośnikom muzyki niespodziankę: odbywać się będą u nas koncerty kameralne. Członkowie orkiestry poza normalnymi zajęciami zorganizowali się w zespoły kameralne i obecnie pracują już nad repertuarem.

Festiwal Filmów Radzieckich

„Niezapomniany rok 1919”

Niedawno zmarły wybitny pisarz radziecki Wsiewołod Wiszniewski jest autorem znakomitej sztuki pt. „Niezapomniany rok 1919”. Sztuka ta zdobyła sobie powszechne uznanie w Związku Radzieckim, grana jest przez najwybitniejsze teatry tego kraju i uchodzi już za dzieło radzieckiej klasyki.

Wielkie walory ideowe i artystyczne sztuki Wiszniewskiego, jak i ogromne jej powodzenie wśród radzieckich widzów teatralnych, zachęciło wybitnego reżysera filmowego Michała Czajurelo do przeniesienia jej na ekran. Powstał w ten sposób piękny, barwny film o niezapomnianym roku 1919.

Głównym problemem filmu jest, podobnie jak i w sztuce, walka klasy robotniczej Piotrogradu, marynarzy i żołnierzy w obronie zwycięskiej, lecz zagrożonej przez interwentów władzy Rad. Kieruje tą walką partia bolszewicka pod wodzą Lenina i Stalina. Główny nurt akcji sztuki uwypluła w całej pełni historyczną rolę i ogromne znaczenie Józefa Stalina, jako wodza obrony Piotrogradu i autora planu, który zapewnił zwycięstwo oddziałów rewolucyjnych nad białogwardyjskimi. Film ukazuje w całej pełni ścisłą łączność i bliską przyjaźń Lenina ze Stalinem i ogromne zaufanie jakim darzył swego przyjaciela i najbliższego współpracownika wielki filozof.

Obok przedstawienia roli Lenina i Stalina, roli partii bolszewickiej, która kieruje walką narodu rosyjskiego w obronie przed interwentami, autorzy filmu doskonale uwyplukili cechy charakterystyczne bohatera ludu rosyjskiego, które uosabiają liczne postaci z marynarzem Szybajewem na czele.

Mądrość działacza państwowego, odwaga bohatera żołnierza wielkiej sprawy, szlachetność i oddanie partii i swemu narodowi, aż do gotowości poświęcenia swego życia w każdej chwili, wreszcie wspaniały ludowy humor i nie byle jaki spryt — to tylko

część zalet tego pięknego dzieła bojownika rewolucji. Do wydobycia zalet Szybajewa, w jakie wyposażył go autor, przyczyniła się w filmie w decydującym stopniu doskonała gra wybitnego aktora radzieckiego Borysa Andrejewa. I inne role grają świetni aktorzy. W roli Stalina występuje na przykład znany odwróca postacie wielkiego wodza i nauczyciela narodów całego świata w poprzednich filmach radzieckich — Gelowani.

Nie tylko pozytywne wypadły dobrze w tym filmie. Czajurelo postanowił pokazać w nim również wrogie siły, przeciw którym walczy rewolucja. Widzimy więc w filmie sale konferencyjne wielkich stolic państw imperialistycznych, machinacje dyplomatyczne, których celem jest obalenie panowania Rad i podział łupów po zwycięstwie nad rewolucją. Widzimy sięć szpiegowską, którą wrogowie rewolucji pragnęli omylić i opanować kraj Wielkiego Października, widzimy wreszcie białogwardyjskich, zdradzających swą ojczyznę i szprymierzających się przeciw niej z najeźdźcami.

Plastyczne ukazanie trudności i niebezpieczeństw z jakimi walczyć musiała młoda władza radziecka, podkreśla jeszcze silniej wielkość zwycięstwa i genialną mądrość działań podejmowanych na zapleczu i na froncie przez bolszewików pod wodzą Stalina.

Wielkie zalety ideowe i artystyczne, pasjonująca akcja, piękne zdjęcia kolorowe, doskonała gra aktorów zapewniła temu filmowi wysoką ocenę zarówno w Związku Radzieckim, jak i w całym postępowym świecie. Został on wyróżniony Nagrodą Stalinowską, a na VII Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karlowych Warach otrzymał Grand Prix. Polscy widzowie oceną na pewno wartość tego filmu i wyniosą z niego poważne korzyści wychowawcze, jak również wielką radość, uczylenie artystyczne.

Stanisław Szarzyński

Co? - Gdzie? - Kiedy?

Table with 4 columns: Event Name, Location, Date/Time, and Details. Includes events like POMORZANIN, POLONIA, CYRK NR 5, and APTK SPÓLECZNYCH.

Festiwal Filmów Radzieckich

w dniach od 7 listopada do 7 grudnia br. w kinach „Pomorzanin” i „Polonia” w Bydgoszczy wyświetlane będą następujące filmy:

Table listing film titles and their screening dates. Includes titles like NIEZAPOMNIANY ROK 1919, TARAS SZEWCZENKO, DWAJ ŻOŁNIERZE, etc.

uwaga członkowie sekcji sportów wodnych ligi morskiej. W sobotę, dnia 8. 11. br. o godz. 18-tej w biurze Ligi Morskiej przy ul. Dworcowej 11, odbędzie się zebranie ogólne. Obecność obowiązkowa.

„GAZETA POMORSKA” Organ Komiteta Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Includes contact information and subscription details.

Encyklopedia wiedzy o Wielkim Październiku

NA ZDJĘCIU: Reprodukcja „Izwestii” z dnia 27 października, w której ukazano się „Dekret o pokoju”.

Obrzmienie znaczenie międzynarodowe i ogólnoludzkie Rewolucji Październikowej, zwłaszcza zaś jej znaczenie dla losów naszego narodu, przenika coraz głębiej do świadomości najszerszych rzesz Polaków. Zgłębianie istoty epokowych wydarzeń związanych z powstaniem pierwszego na świecie państwa ludu pracującego pozwala nam zrozumieć całokształt otaczających nas zjawisk współczesnego życia politycznego, społecznego i gospodarczego, pozwala zrozumieć treść naszych przeobrażeń rewolucyjnych, kierunek budowy nowego życia bez wyzysku i ucisku, budowy ustroju wyzwolonego człowieka. Stąd ogromne zainteresowanie i potrzeba wszechstronnego poznania dziejów ostatnich 35 lat — dziejów nowej ery socjalizmu, zapoczątkowanej przez Rewolucję Październikową.

Potrzebom tym i zainteresowaniom czyni zadość wydany obecnie przez Wydział Historii Partii Komitetu Centralnego PZPR zbiór dokumentów i materiałów „W XXXV rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej”. („W XXXV rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej”. Materiały. Dokumenty. Wydział Historii Partii KC PZPR, „Książka i Wiedza” Warszawa 1952). Cenne to wydawnictwo zawierające 860 stronice druku stanowi prawdziwą encyklopedię wiedzy o Wielkiej Rewolucji. Zgrupowane w księdze materiały ilustrują etapy zwycięskiej drogi partii Lenina - Stalina, partii, która jest „rozumem, honorem i sumieniem lud-

kości”. „Związek Radziecki, jego partia, jej Wódz, Towarzysz Stalin — czytamy w zamieszczonym wstępnie księgi przemówieniu Towarzysza Bierut na XIX Zjeździe KPZR — to potężna i niepokonana siła ideowa oddziałująca na całą świat, pobudzająca świadomość setek milionów ludzi, porywająca narody uciskane do walki o wolność i pokój, rodząca wspaniałe entuzjazm twórczy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu. Dzieje ludzkie nie znają dotąd równie wielkiej, równie dynamicznej i twórczej potęgi ideowego oddziaływania na społeczeństwo ludzkie w skali światowej”.

Kiedy przeglądamy zbiór stroną za stroną przesuwać się przed naszymi oczami obrazy chwwały i rewolucyjnego bohaterstwa ludu rosyjskiego, uwiecznione w źródłowych opisach powstania październikowego. Powstanie było przełomowym momentem w losach milionowych mas narodów Rosji: „...uratowało setki tysięcy żołnierzy od śmierci w wojnie imperialistycznej, wyzwoliło miliony biedoty wiejskiej od pańszczyźnianego ucisku obszarników i miliony proletariuszy — od okropności bezrobocia, pozolnej śmierci i wyzysku”.

— Ale, jak uczy Józef Stalin — „Rewolucji Październikowej nie można uważać jedynie za rewolucję w ramach narodowych... Jest ona przede wszystkim rewolucją o charakterze międzynarodowym, światowym...” O tym znaczeniu Października mówią z

kart książki wielcy wodzowie światowej armii proletariatu Lenin i Stalin, i ich współbojownicy oraz przywódcy partii komunistycznych i robotniczych w krajach ludowo-demokratycznych i kapitalistycznych. „...Rewolucja Październikowa oznaczała początek burzenia światowego kapitalizmu... Rozpoczęła się ona jednak nie w drodze skruszenia od razu całego łańcucha lecz w drodze rozpadu poszczególnych ogniw kapitalizmu” — stwierdza Wacław Mołotow — „...zyciście socjalizmu wzmacnia wiarę proletariatu międzynarodowego w jego siły i realną możliwość jego własnego zwycięstwa” — pisze Georgii Dymitrow o roli Związku Radzieckiego jako ostoji mas pracujących w ich walce przeciw kapitałowi, przeciw reakcji i faszyzmowi.

„Głos marksizmu - leninizmu dotarł do naszych uszu dopiero z kłukiem wystrzałów Rewolucji Październikowej” — oto słowa, w których Mao Tse-tung określa znaczenie rewolucji jako zwiastuna i głosiela idei marksizmu-leninizmu wśród narodów Azji. „Zwy cięstwo Rewolucji Październikowej w Rosji rozkosięła i porwała naród koreański, wskazując mu drogę do wyzwolenia” — tymi słowami określa Kim Ir-sen przełomowe znaczenie rewolucji, która zapoczątkowała epokę walk narodowo-wyzwoleńczych w krajach kolonialnych i zależnych.

W szeregu dokumentów znalazł również nasświetlenie wpływ rewolucji na przyspieszenie procesu upadku światowego kapitalizmu. Mowa tu o coraz głębszym kryzysie strukturalnym, o zwięzieniu kapitalistycznych rynków w wyniku oderwania ich od kapitalizmu szeregu krajów po drugiej wojnie światowej, o zaostrzających się sprzecznościach w obozie kapitalistycznym, wywołujących nieuchronność wojen między krajami kapitalistycznymi.

„Dla wielu jednak narodów — i w tej liczbie dla narodu polskiego —

się dia nas potężną dźwignią rozwoju ku socjalizmowi, dźwignią utrwalenia naszego bezpieczeństwa narodowego i niepodległości.

Przyjaźń z narodem rosyjskim ma piękne tradycje, którym w księdze poświęcono wiele miejsca. Bez mała stu trzydziestu lat sięgają te tradycje rewolucyjnej współpracy i braterstwa broni w walce z caratem. Wyrazicielami ich byli dekabryści i Łukasziński, Hercen i Worcell, Czernyszewski i Jarosław Dąbrowski, Ogarew i Ściegienny, Plechanow i Waryński.

Ten dwugłos bratnich narodów rośnie i potężnieje, aby w dniach Rewolucji Październikowej, z piersi milionów wyrwać się pieśnią o bratnim związku, który ogarnia ludzki ród... „Niechaj nikt nie śmie powiedzieć w przyszłości, że my, którym niesie wolność Rewolucja Rosyjska, nie broniliśmy jej do ostatniej kropli krwi” — głosiła odezwa KW grup SDKPIL w Rosji. Ożywieni myślą o wolnej ojczyźnie ludu polskiego, polscy robotnicy i żołnierze walczyli u boku Rosjan w szeregach Gwardii Czerwonej i późniejszej Armii Czerwonej. Stronice chwwały i bohaterstwa zapisał polscy żołnierze pułku Zmaitowskiego, Seratowskiego, Zachodniej Dywizji Strzelców, przemianowanej następnie na Czerwony Pułk Warszawy. Dla wszystkich tych rewolucjonistów wzorem, przykładem a zarazem ucieleśnieniem idei zbratania dwóch narodów byli Feliks Dzierżyński, Julian Marchlewski, Wesolowski, Matuszewski, Fabierkiewicz, a z młodszego pokolenia bohaterów Października — Karol Świerczewski i Konstanty Rokossowski.

Te tradycje międzynarodowej solidarności rosyjskiej i polskiej klasy robotniczej kontynuowali i pogłębiali polscy rewolucjoniści z KPP, kiedy w Polsce władzę wskutek zdrady PPS objęła

NA ZDJĘCIU: Reprodukcja obrazu Kibrika „Wystąpienie W. L. Lenina na I Wszechrosyjskim Zjeździe Rad Robotniczych i Żołnierskich”.

czono w księdze listy polskich więźniów politycznych do ludzi radzieckich.

Na przekór burżuazji, w latach tych wzmagala się w Polsce walka o wyzolenie społeczne i o rzeczywistą wolność narodu w oparciu o wzór i przykład walk wielkiej partii Lenina-Stalina. Pod sztandarem wolności narodowej i społecznej walczyła podczas okupacji hitlerowskiej o życie narodu — Polska Partia Robotnicza. Obecnie zwycięski ten sztandar wysoko trzyma Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, która prowadzi naród polski drogą budowy podstaw socjalizmu.

Dzieje, zrodzone przez Wielką Rewolucję Październikową na przestrzeni ostatnich 35 lat, dzieje realizacji, utrwalania i pomnażania zdobyczy Października przez wielką partię Lenina-Stalina — to zarazem dzieje wzrostu potęgi polskiego i światowego ruchu robotniczego, wzrostu sił rewolucyjnych w Polsce i na całym świecie, to dzieje powstania i wzrostu światowego obozu postępu, pokoju i demokracji.

W dokumentach opublikowanych w księdze, jak w zwierciadle znajdują wszechstronne odbicie poszczególne etapy tych dziejów: likwidacja resztek klas wyzyskujących i zbudowanie socjalizmu w ZSRR, historyczne zwycięstwo ZSRR nad hitlerowskim faszyzmem i japońskim imperializmem.

Nowy etap tych dziejów ilustrują zamieszczone w księdze materiały XIX Zjazdu KPZR, który wytycza drogę do promiennej przyszłości komunizmu, drogę zapoczątkowaną przez Wielką Październikową Rewolucję Socjalistyczną. Dla narodu naszego, kroczącego drogą socjalizmu, dorobek XIX Zjazdu jest bezcenną pomocą. Wydawnictwo to ma ogromne znaczenie dla naszego budownictwa partyjnego i państwowego. Ukazuje ono bowiem potężny wpływ idei leninizmu na rozwój rewo-

lucyjnego ruchu robotniczego w Polsce, obrazuje olbrzymią rolę ZSRR jako wyzwoliciela narodu polskiego, jako sojusznika polskich mas pracujących w ich walce o utrwalenie władzy ludowej, ilustruje wkład Polski Ludowej do światowej walki o pokój. Pozwala ono lepiej zrozumieć przełomowe znaczenie Października, znaczenie osiągnięć ZSRR dla narodu polskiego. Przyczynia się do dalszego zacieśniania więzów przyjaźni między narodem polskim i narodami Związku Radzieckiego.

Wszechstronne opracowanie tematu, daje czytelnikowi pełnię obrazu, bogactwo nowych, mało znanych, często po raz pierwszy publikowanych w języku polskim dokumentów, przejrzysty układ materiału — wszystko to sprawia, że zbiór ten stanowić będzie niezastąpioną pomoc w pracy każdego działacza partyjnego i społecznego.

Zbiór materiałów i dokumentów pt. „W XXXV rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej” jest nielada sukcesem wydawniczym, składają się nań; bogata treść, piękna szata graficzna, mnóstwo ilustracji i wielobarwnych plansz. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że księgę tę opracowano i wydano w zdumiewająco krótkim czasie. Przystawiliśmy się do „warszawskiego tempa” w budownictwie, ale ta rekordowa szybkość pracy zespołu naukowców jest w działalności wydawniczej wydarzeniem niecodziennym. Materiały przyjmowano do składu w ciągu kilku tygodni — od 2 do 25 października. Druk ukończono 28 października, a przeciw zbiór zawiera dokumenty datowane nawet 17 października br. Zespołowi redaktorów z Wydziału Historii Partii KC PZPR oraz wydawnictwu „Książka i Wiedza” i drukarzom należy powiedzieć sukcesu.

DANIEL TRYLEWICZ

NA ZDJĘCIU: Reprodukcja obrazu W. Sierowa „24 października 1917 roku”.

burżuazja. Polska klasa robotnicza i jej partia walczyły przeciwko przelotności naszego kraju w najdalej na wschód wysunięty antyradziecki przycołek międzynarodowej reakcji. Podczas rewolucji burżuazja polska broniła caratu, organizowała do pomocy generałowi Kornilowowi kontrewolucyjny „batalion polski” pod dowództwem carskiego generała Dowbór-Muśnickiego. W późniejszych latach starała się nadal wznieść między bratnimi narodami mur wrogości. Nie udało się. Głos przyjaźni przebijal nawet mury więzień sanacyjnych. Świadczą o tym zamiesz-

Revolucja Październikowa miała znaczenie szczególne, decydujące dla ich istnienia” (Bierut). Proklamowane w „Dekrecie o pokoju” oraz w „Deklaracji praw narodów Rosji” prawo narodów do samookreślenia, oznaczało dla Polski uznanie jej praw do własnej niepodległej państwowości. Dekret Rady Komisarzy Ludowych z 5 września 1918 roku anuluje wszystkie układy zawarte przez carat z Prusami i Austro-Węgry w sprawie rozbiór Polski, „ze względu na ich sprzeczność z zasadą samookreślenia narodów i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu rosyjskiego, który uznał niezaprzeczone prawo narodu polskiego do niepodległości i jedności...”

Władza radziecka utorowała narodowi polskiemu drogę do niepodległego bytu. W księdze znajdujemy materiały ilustujące założenia programowe partii bolszewickiej i jej stanowisko w kwestii narodowej. Zgodnie z założeniami stalinowskiej polityki narodowej, ZSRR przekształcił się w związek bratnich narodów socjalistycznych, stał się ostoją wszystkich narodów, walczących o wyzwolenie spod imperialistycznego ucisku.

Znaczenie istnienia Związku Radzieckiego dla walki narodów o wyzwolenie wystąpiło w pełni w ostatniej wojnie, kiedy to zwycięstwo Armii Radzieckiej nad siłami imperializmu przyniosło wolność wielu narodom Europy i Azji, między innymi i narodowi polskiemu. Dzięki pomocy ZSRR naród polski mógł odzyskać swe przastare ziemie piastowskie i oprzeć granicę swego zjednoczonego państwa o Odrę, Nysę i Bałtyk. Wykładnikiem stalinowskiej polityki stała się też systematyczna pomoc Związku Radzieckiego dla narodu polskiego. Pomoc ta, przykład KPZR, wskazania Towarzysza Stalina, stały

NA ZDJĘCIU: Czerwona Gwardia przed Pałacem Smolnym — Petrograd 1917 r.